

MAGYAR CSEKERKÉSZ

X. ÉVF. 3. SZÁM.

Ára: 32 fillér.

1929. FEBRUÁR 1.

REMINGTON

Portable

írógép

Az egész világon ismerik és elismerik a
Remington Portable
írógép fölényét.

Nem játék! Nem miniatűr!
Hanem komoly hordozható gép a

REMINGTON PORTABLE

négysoros, standard billentyűzetű írógép.

Úgy a REMINGTON-PORTABLE,
mint a többi legújabb modelljeinket
díjmentesen, vételkényszer nélkül
mutatjuk be országszerte, kedvező
fizetési feltételek mellett, 18 havi
hitelre is.

Remington Írógép Rt.

Budapest, VI., Andrassy-út 12.
a Magyar Cserkészszövetség szállítója.

Írógépeink kiválóságáról véleményt adhat a
Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatala.

Cserkészleáadásra, Csapatünnepélyekre

Kiválóan alkalmas a **különféle ízben** kapható
cukorpasztilla, valamint a Wrigley
féle **rágógummi** és a **föltölti**
narancs-csokoládé-kocka

Csapatoknak gyári áron utánvét mellett, v. bizományba.

Magyarországi főlerakat:

PULJER J. Budapest, V., Garam-utca 25.

Kapható a „Cserkészboltban” is!

A Magyar Ifjúsági Vöröskereszt Egyesület
elárúsító helye

a **Cserkészboltban** van
V., Hajnal-utca 6. sz., Cserkészház.

Kézügyességek, kézimunkák, terítők, dí-
szes párnák, babák, karácsonyfádszek
stb. feltűnően olcsó áron kaphatók.

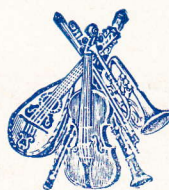
Cserkész **MENTŐTÁSKA** elsősegéy-nyújtáshoz
tökéletesen felszerelve, izléses, praktikus kivitelben, beosztásos
bádogdobozban, vízhatlan vász nuuzattal, valiszíjjal beszerezhető

„TURUL” KÖTSZERGYÁRBAN
Budapest, II., Erőd-utca 1-3. szám.

Telefon: 526-42. Ára I-a felszereléssel 12.50 P. Telefon: 526-42.

„II-a felszereléssel 11.50 P.

Híányos mentőszekrények kiegészítéset vállaljuk. — Postai meg-
rendeleseket leggyorsabban elintézzük.

Első magyar hangszergyár:

STOWASSER

kir. udvari szállító

BUDAPEST, II., LÁNCHÍD-U. 5.

Általánosán elismerve » legjobb hangszerek.

Hürok c-ak finom, megbízható minőség en.

Roml f hangszerek szakszerűen javíttatnak.

Árajánlat ingyen küldetik

Az egyedüli magyar hangszergyár az országban!

Csapat-, raj- és örsi

Árajánlattal díjmen-
tesen szolgál:

ALAPÍTÁSI ÉV 1863.

ZÁSZLÓK

a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

OBERBAUER A. UTÓDA

EGYHÁZI SZEREK ÉS
ZÁSZLÓK GYÁRA

BUDAPEST, IV., VÁCI-UTCA 41. TEL.: AUT. 833-11.

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

A BOCSKAI-CSERKÉSZEK KANDERSTEGI TÉLI TÁBORA.

Szeptember hónapban nagy elhatározások születtek meg a Bocskaiaknál. Novemberben pedig már a Cserkészparkban csendesen, de annál komolyabban készülődtek a kandersteigi nemzetközi cserkész-síversenyekre.

Fő-főpatronusuk, Polcsi Bá féltő szeretettel tanította a nyurga Bocskai-sokadalmat, leirt és vetített képekkel bemutatta Kandersteget, s a komoly munka után ezer mókával tréfálta meg a készülődőket. Vasárnaponként a misehallgatás után következett a svájci napilapok által is megénekelt és lebecsült „trocken Training in Puszta” a Jánoshegyen.

Karácsony első napján a K. p.-udvaron sorakozó; megérkeznek a kísérők és dr. kaposi Molnár Frigyes, a külföldi ügyeket intéző főtitkár. Átveszi az egész magyar kolónia fölött a parancsnokságot. Bécsben Frici bácsi mutogat valamit a város nevezetességeiből. Élelmiszeres ládánkat az osztrákok feladatják. Nem volt érdemes semmit sem hozni magunkkal, számítja ki hamar a pénztáros, mert Svájcban olcsóbban kaptuk volna meg a feladott élelmiszereket.

Bernben a pályaudvaron E. Trachsel, a svájci cserkészszövetség és a cserkészek nemzetközi alpesi klubja, F. Moser pedig a nemzetközi cserkészotthon bizottság nevében fogadtak bennünket. A főcserkész sajnálatát fejezte ki, hogy betegsége miatt személyesen nem üdvözölhette a magyar csapatot.

Berni szállásunk egy pompás cserkészházban volt. Az egész házat cserkészek építették fel és maguk rendezték be. A ház egy emeletes. Négy, cserkész-izléssel berendezett örsi szoba, konyha, az első emeleten hálóhelyek. Az épület az Aar-folyó partján állván, egyúttal csónakháznak is nagyszerű.

A nap Bern megtekintésével és nagyarányú élelmiszerbevásárlással telt el.

Másnap reggel zuhogó esőre ébredtünk. Félve kérdeztük svájci kalauzainkat, vajjon Kanderstegben is esik-e? A válasz lesújtó. — Igen! A rádió bementotta az este, hogy odafönn is olvad.

Kanderstegbe érkezünk zuhogó esőben. Kb. 80 cm hó volt. Az eső nem ártott sokat, mert legfeljebb 70 cm-re zsugorodott össze a havunk. Délután egy tájékoztató si-sétát tettünk az üdülőtelepre és a lötschbergi ugrásánhoz.

Szóljon helyettem a „Der Bund” című svájci újság rólunk: „Az ugrást igen szorgalmasan gyakorolják. Ugy megy, mint egy gyorsan pergő film. S amellet egész délelőtt legfeljebb négy-öt háromméteres állott ugrást lehet tőlük látni. A svájciak csak nézik őket s mondogatják, hogy: ezt sem így kellett volna csinálni.

Délben a síjeiket reparálják. A magyarok naponta három sí-orrot törnek. Az egyik közülök pl. azt akarta, hogy a síje előbb érjen le a lépcsőn, mint ő maga s ezért a léceit a levegőben előre küldötte. Nagy volt csodálkozása, mikor odalenn az egyik síjét törött orral találta meg. De este síjeik ismét rendben voltak. Egy konzervdoboz bádögjának a segítségével pótolták a folytonossági hiányokat.”

Ugyanez a lap egy

másik számában így ír a mi sportkészülődéseinkről: „A magyarok már reggel hét órakor futnak az állomásig és vissza. Ez a futó-trainingjük.” Épen nem futótraininget tartottunk, csak a bevásárlónk sietett be a faluba, hogy idejében enni tudjon adni a többi sielő magyarnak. Abban igaz van, hogy az ugrással sokat foglalkoztunk, hiszen a kandersteigi kirándulásig az ugrás komoly magasságokból csapatunknál ismeretlen fogalom volt. Itt kellett megtanulni.

A Cserkészek Alpesi Clubjának a házában, a mi svájci otthonunkban, esténként összeültünk a nagy ebédlőteremben s szép nemzetközi tábortüzeket tartottunk, a svájci, angol, holland és magyar résztvevőkkel. A „dóri bundát és a Hajmási Pétert” harmadik este már velünk énekelték az összes külföldi cserkészek. Kiemelkedőbb tábortűzünk a szilveszteri volt. Ekkor kocsonyára vendégül láttuk a ház összes lakóit. Nem tehetünk róla, ha nem ízlett, pedig nagyon kevés paprikát tettünk rá. Éjjelkor örtüzet gyújtottunk s kinn a szabadban elmagyaráztuk nekik, hogy mit jelent ez a jeltűz, amely a Csonkaország minden téli táborában felgyullad ebben a pillanatban.

Mise után felkisérem a fiúkat a starthelyekre. A svájci versenyvezetőség már együtt áll. A stopperórákat igazítják össze. Tisztelgés s mindenki siet a kijelölt helyére. Én Trachsel után iramodom a célba. Nekem is kezembe nyom egy órát, hogy segítsek időt mérni. Lecsatoljuk léceinket s a rendező svájciak deszkát hoznak az egyhelyben ácsorgó zsűri lábai alá. Öt perc múlva már ott is van az első befutó járőr. Jönnek a mi fiaink. Az első Zelkó Jóska, utána senki. Eltelik 40 mp. jön Hári Jóska, azután megint nekem végtelennek tetsző néhány mp. s befut Hacker Zoli is. Összehasonlítom az időket, de a nagy izgalomban nem tudok pontosan számolni.

Jön a második osztály. Geri már itt van, várunk egy percet s jön Álmos; odaér Gerihez, akkor tűnik fel a híd alatt Jankóvírus Béla. A magyarok biztatása elvész a svájci fiúk hatalmas és kiadós biztatása mellett. Beéri Álmosékat, már megvan az előírt 20 méter. Még egy botlókés s már benn vannak. Korosztályukban elsőnek indultak. A többi járőrök idejét mind összehasonlítom az ő idejükkel. 5 csapat már befutott s még nincsen náluknál jobb csapat. A 6.-nak beérkező Schwitzerstern berni cserkészcsoport járőre egy egész egyötöd mp-el megelőzte őket az utánuk következő tíz csapatbéliék már nem jöttek be jobb idő alatt.

Azután következett a külföldi kezdők versenye. Elsőnek egy angol járőrt indítanak. Ez volt a mi legfontosabb versenyünk, ezt kötötték a lelünkre a legjobban. Meg kellett védeni a Szent Imrések által tavaly hazahozott serleget. Az első angol már a cél elé érkezett; azután megjelenik egy magyar fiú: Morvay Gabi, rögtön utána Batta Berci s közvetlenül mögöttük Tasnády. A svájciak és a magyarok örömrivalgása közben átfutnak a célon. Mögöttük fut be az elsőnek indított angol járőr. Eddig minden jó, utána soká semmi, majd befut a másik magyar járőr

... a Cserkészparkban készülődtek a versenyre ...

A részletes eredmény a következő:

A külföldi kezdő sietők részére kiírt járóversenyben:

11. Bocskai A) járőre (Petrich Géza, Csombay Dezső, Kunszt Imre) 7.35 mp.
11. Bocskai B) járőre (Morvay Gábor, Tasnády Endre, Batta Bertalan) 8.13¹/₂ mp.
- Raydal Scholl Scouts 9.50 mp.

Nemzetközi járóverseny

- II. korosztály részére:
- Schwitzerstern csapata 7.20²/₅ mp.
  11. Bocskay 7.21³/₅ mp. (de Pottere Gerard, Tassonyi A. Álmos, Jancovius Béla).
  - Bern A) csapata 7.36³/₅ mp. (Indult 16 járőr).

Nemzetközi járóverseny

- III. korosztály részére:
- Schwitzerstern csapata.
  11. Bocskai csapata (Hacker Zoltán, Harmath József, Zelkó József). (Indult 9 járőr).

Nemzetközi slalom verseny:

- III. korosztály részére:
- de Pottere Gerard (11. Bocskai). 1.06¹/₅ mp. (31 induló).

A 11-esek készülnek a sváici siverenyre.

- Nemzetközi ugróverseny II. korosztály részére:
- Petrich Géza (11. Bocskai) (12, 13, 14 m.)

Nemzetközi ugróverseny III. korosztály részére:

- Ziegler E. (Schwizerstörn) 18.999 pont.
- Zelkó József (11. Bocskai) 14.661 pont. (16, 18, 14 m. 3 állott ugrással).
- de Pottere Gerard (11. Bocskai) (10, 12, 14 m.) (9 induló).

Nemzetközi ugróverseny seniorok részére:

- Huber Traugott (Pátia) 17.638 pont (20, 24, 28 m. 3 állott ugrással).
- Bely Miklós (30. Hollós Mátyás) 14.445 pont. (18, 21, 24 m. 1 bukott ugrással).

Nemzetközi lesikló verseny seniorok részére:

- Grandschamps Charles (Glion) 6.22¹/₅ mp.
- Bely Miklós (30. Hollós M.) 6.57¹/₅ mp. (18 induló).

Nemzetközi slalom verseny seniorok részére:

- Szabó Zoltán (11. Bocskai). (11 induló).

HA NEM IS VOLNA . . .

Ha nem is volna már hitünk
Bolondul, vakon is hiszünk,
Hogy lesz még szőlő, lágy falat,
S reánk kacag a pirkaát.

Talán még jöhet oly sorunk,
Hogy jobb időkre fordulunk,
S sétét egünkön jobbfelül
A magyar csillag földerül.

Talán az Isten megsegít
Fölembünk tárja két kezit,
S amelyre képtelen hazánk,
Jobb sorsot hoz majd mireánk.

Talán el mégsem pusztulunk,
Vigyáz ránk megtartó Urunk,
S ha minden álmunk szétfoszol,
Ő megment majd a vég alól. Téchy Olivér.

CHERNEL ISTVÁN A SÍ EREDETÉRŐL.

A sí ma úgy él a köztudatban, mint a hegyvidéki északi germán népek eredeti sport-eszköze, pedig a sít az északi germánok csak átvették a síkvidéki turáni népektől, amelyeknél már ősrégi időkben közlekedési alkalmatlanságul szolgált.

Élénk bizonyítéka ennek a sí előfordulása a finn-magyar népek körében, ahol nemcsak a folyton hóval vesződő északiaknál, hanem a közbensőknél, sőt — bizonyos kezdetlegesebb, ősi, de épen ezért az eredetet bizonyító fejlődési fokon — a magyar népnél is szerepel s több neve is akad.

Néhai chernelházi Chernel István, aki először foglalkozott ezzel a kérdéssel behatóbban, igen figyelemreméltó adatokat kutatott és jegyzett fel a régi „lábszánkózás“-ról, amint ő a közlegvidéki nép szavajárása szerint mondja.

„Az igazi lábszánkót a finn-ugor népeknél találták ki“, — állapítja meg — „abban az időben, mikor még a sok különböző, jelenleg annyira szétszakadt törzs... együtt lakott, tehát időszámításunk első századaiban, sőt az előtt“. (A lábszánkózás kézikönyve 1896.)

„Némi nyoma a lábszánkózásnak nálunk is megvolt és megvan azokban a csontkorcsolyákban, amelyeket a halászság több helyen nádlás és jégalatti halászás alkalmával telente használt és használ. Különösen szembeszökő a hasonlóság a csallóközi sikolyáknál, melyek a ló lábszárcontjából, de állsontjából is, készültek, s ami ritkábban járta, de legérdekesebb: hosszúra faragott deszkácskákból is! A mozgás ezeken szeges végű bot segítségével történt s pedig nemcsak jégen, hanem kemény havon is. — Sőt ugyancsak a Csallóköz némely helyén, alig egy emberöltő előtt, megvolt az a sajátos lábellenő, a pacsomag, mely igen hasonlított a lapp sarúhoz s szíjjakkal volt lábhoz erősíthető, a bokán felül. A lapp sarú neve gabmagak, ... sassmekah“ stb. — (Utazás Norvégia végvidékére. 1893. 353. old.)

A Komárom vidékén a csallóközi Aranyos, Ekel és Megyerics községekben használatos siklyó- vagy sikolyáról írja: „A desz-

kából és fából készült sikolyák nagyobbak, illetve hosszabbak voltak, ezekhez is szeges bot járult az előresiklás megadására“.

Nagyon tanulságos az is, amit A lábszánkózás kézikönyvében „A lábszánkózás nyomai nyelvünkben“ cím alatt fejteget:

„Az altáji népek lábszánkó megjelölései: finn: suksi; vot, veszp, észl, liv: suksi, suhsi, suks, soks; tunguz: suk sylta, sok salta, huksille; burját: sana, hana.“ stb. „Lehet, hogy tévedek, de fülemben úgy cseng, hogy a magyar síklás, síkamlás, síkló, sikolya, sikonka szavakban az ősi suk-, sok-tót vélem kihallani, csakúgy mint a szán, szánkó nevekben a sana jelelést.“

„S az ősi nyom eszközeink közt is megvan. Hisz a szán csakugyan régi szerszám s a sikonka talán valami lábszánnev maradványa, mert kis szánra értjük“.

A nyáron a szombathelyi madárvédelmi kiállítással kapcsolatban odaát voltam Kőszegen az özvegy méltóságos asszonynál, akkor jutott kezembe. A lábszánkózás kézikönyvének a szerző sajátkezű jegyzeteivel ellátott példánya, amelynek 11. oldalán a következő bejegyzést találtam: „Borsodban, a Bükk-hegységben a matyók iszkiri-nek mondták lábszánkóimat“.

Mindezekből nyilvánvaló, hogy a sí tartozékaival egyben, a magyar nép szerszámjában ősi időktől fennmaradt közlekedési eszköz, amelynek népünk a nevét is romlatlan alakban (síkló) megőrizte. Mi mégis idegen közvetítés által megrontott alakban vettük át elnevezését, amelyből ráadásul egyesek a helyes magyar nyelv szokás figyelmen kívül hagyásával olyan hibás továbbképzéseket is alkottak, mint: sí-e-lés, sí-e-lni stb. — Talán nem késő még magyar szellemben segíteni rajta!

Nekünk úgyis több közünk van ehhez a szép és hasznos eszközhöz, mint a világ akármelyik idegen népének s talán a magyar cserkészeknek a külföldi versenyeken elért eredményei is valami ősi, lappangó ösztönnek a megnyilvánulása.

Fromm Béta (50.)

FRISS ERŐ A GÁTRA.

Irta: † Vaskó Andor.

Személyek: 1. mérnök. 1. paraszt. Parasztfiú.
2. mérnök. 2. paraszt. Cserkészparancsnok.
Parasztok, cserkészek.

(Szín: Folyóparti füzes a magyar alföldön a román határ közelében. Háttal a gát húzódik keresztben és eltakarja a mögötte lévő folyót. A fák lombozata téli időre mutat. Néha hallani a folyó zúgását és az egymásra torlódo jégtáblák zizegését. A színen balról deszkából hevenyészett kalyiba áll, mellette szerkesztés szárszámok, ásók, balták, talicskák. Előtte nagy tűz ég.) (Alig szürkül a hajnal. A tűz körül 4—5 paraszt heverész, néhányan alszanak. 1—2 immel-ámmal dolgozik háttal. Földet talicskázna és töljék fel a gátra.)

1. paraszt (leteszi a talicskát, a tűz mellé jön): Na ebből elég volt. Olyan fáradt vagyok, mint egy kutya. Hol a subám, hadd feküdjek rá. Mindjárt itt a hajnal is, aztán még semmit sem aludtam.

2. paraszt: Mennyit nőtt a víz este óta?

1. paraszt: Még vagy két araszt, de most már jó ideje nem nőtt egy újjnyit se. Talán csak megadja az Uristen, hogy megmenekedjünk.

2. paraszt: Má csak nem fogja az Uristen épen karácsonykor pusztítani az emberiséget — na jó éccakát!
(A két mérnök háttal izgatottan beszélgetve jön a gátra.)

1. mérnök: Nem értem, mi van itt. Három órája egy cm-t sem emelkedett az ár.

2. mérnök: Reméljük, hogy már lefolyt a legnagyobb víztömeg és hogy mi meg vagyunk mentve.

1. mérnök: Nem, nem, ilyen rohamos áradás nem áll meg ennyire hirtelen. Félek, félek, hogy valami baj történt, odaát a román határon túl, hisz alig van ide 6 km-nyire. Talán átszakadt a gát és minket hátulról kerül meg a víz. Isten legyen irgalmas nekünk. — Itt van ni, ezek meg itt lopják a napjukat. (Lejön a gátról a tűzhöz): Emberek munkára! Kívül a jégtáblák verik a gátat, elviszi az ár a házatokat és ti itt alusztok! Hé, keljetek föl! Asóhoz, talicskához egy, kettő! (Mozgolódás az alvók közt.)

2. paraszt: Mi az? Mi az? Ja, a mérnök úr, hát már sohase alhatunk?

1. paraszt: Uram, tegnap egész nap és éjjel egyfolytában dolgoztam. Olyan fáradt vagyok, mint a kutya. Most már menjen más.

1. mérnök: De ember, szedd össze az utolsó erődöt, ez a kritikus óra! Engeded a lábad alatt elmosni a gátat?

1. paraszt: Hát nem bírom na, letörök a kezem.

1. mérnök: De emberek, az Isten szerelmére kérlek, gondoljatok feleségeitekre. Jön az ár és előnti a földeket. Legyetek férfiak és magyarok. Itt a veszedelem és mi hárihatjuk el. (Általános zúgás. Fáradtak vagyunk. Dolgozzék más is.)

2. paraszt: Má csak nem fogja az Uristen karácsonykor pusztítani az emberiséget. Olyankor még a háborúban sem löttünk.

1. mérnök (keményen): Nem alkuszunk, most én parancsolok! Egy-kettő munkára! Senki sem alhatik. Kioltani a tüzet! (lassan, piszmogva munkához fognak. Az első paraszt kőnokol marad.)

1. mérnök: Szaporán, szaporán! Ide hordjátok a földet. Ti menjetek fűzfaágakat vágni, meg dorongokat! (az első paraszthoz): Kendnek meg meghajlítom a kemény nyakát, ha nem megy azonnal munkára. Nem tűröm, hogy valaki lopja a napot.

1. paraszt (feláll): Hallja-e, nem vagyok szolgálja az úrnak. Velem ne beszéljen így. Én lopom a napot? Hát kérdezze meg, ki dolgozott annyit, mint én.

Parasztfiú (líhegye érkezik a gátra): Mindent hagyjanak abba, azt üzeni a bíró. Betört a víz a gát mögé. Itt is, meg a túlsó parton is. Körösfő már víz alatt van. Mindenki meneküljön, mert ezt a helyet is bekeríti a víz.

1. mérnök: Nem mozdul innen senki! Aki menekülni próbál, golyót kap a fejébe. Nem kell mindjárt megrémülni. Ha a földeket előntötte a víz, akkor csak itt vagytok biztonságban a gátra. Ezt a helyet kell erősíteni. Aki innen elmegy, az a halálba megy. (A fiúhoz): Mit mondasz, mi történt?

Parasztfiú: A románok ráengedték a vizet az alföldre. Három helyt átvágták a gátat. Most már ugyanis vége mindennek. (Tovább szalad.)

1. mérnök: Átvágták, lehetetlen! — Hé, várj még! (A fiú elszalad.) (Zúgás): Átvágták a románok — mialatt mi dolgoztunk — gazemberek! (A mérnök összetörve áll tanács-talanul. Egyszerre megszólal élesen a vészharang. Először egy harangot vernek felre majd kettőt, hármat. Világosodni kezd.)

1. mérnök: Szólnak a körösfői harangok. (Felszalad a gátra. Mindenki felmegy, csak az első paraszt marad lenn.) A túlsó partot előntötte az ár. Mindenki ide akar menekülni.

2. paraszt: Már jönnek a csónakok — egy, kettő, három; ahol jön a komp is, de meg van rakva néppel! Na Isten irgalmazzon nekik. Azok sem jutnak idáig. Juj, rossz nézni, hogy billeg.

1. mérnök (kezeiből tölcserűt csinálva kiált): Hé, jobbra, jobbra! Rámentek a jégre! — mind leviszi őket az ár be a jégtáblák közé. (Messziről kiáltozás, a jég zizeg, ropog, a harangok szólnak. Világosodik.)

1. mérnök: Emberek, itt van lenn egy ladik a gátnál. Ki jön velem. Kikormányozzuk a kompot a jégből. (Csend.)

2. paraszt: Nem lehet most bemenni a zajló jég közé. Ott van ni, azok is mindjárt felborulnak. (Segítségkiáltások.) Mi is emberek vagyunk uram, feleségünk vannak meg gyerekeink.

1. mérnök (lemegy az 1. paraszthoz): Magyar testvér, ne haragudj, gyere velem, kimentjük a kompot.

1. paraszt: Most kellenék, mi, mert most baj van. De nem megyek. Az úrral nem. Más valakivel elmennék a pokolba is.

1. mérnök (a 2. mérnökhöz): Te intelligens ember vagy és nőtlen, gyere velem.

2. mérnök: Nem tanultam én soha evezőt forgatni sem kormányozni, nincsenek edzett izmaid, hogy megbirkózzam a zajló folyóval.

1. mérnök: Hát akkor megyek egyedül. (Visszatartják.)

2. mérnök: Ne tégy bolondot. Csak belepusztulsz te is. (Távolról kiáltozás.)

2. paraszt: Nézzétek csak, nézzétek! Mindjárt odaér az a csónak. Na még egyet, na még egyet. — Na most ott van. — Most átugrálunk a kompra. Megfognak a rudakat. (Recsegés). Most leszabadult a jégről a komp. (Mindenki feszülten figyel. Messze kiáltások „nyomd még, nyomd még“). Csak még az a nagy jégtábla. — Na túl vannak a bajon.

1. mérnök: De kik lehetnek azok a fiúk? Honnan termettek elő a legnagyobb veszély idején? Ott egy másik csónak is tele van velük. Mindjárt ideérnek — szaladjon csak kend, fogja meg a komp orrát.

(Kiáltások közelebből: „Hé jobbra, jobbra! — Nyomd meg, nyomd meg! — Evezőt fel!“ A komp nekiütődik a partnak, de nem lehet látni. A parton lévőek éljeneznek. Felkel a nap. (A vészharang elhallgat).)

(A cserkészparancsnok megjelenik 6—8 cserkészfiúval a gáton.
A cserkészfiúk sorakoznak a gáton.)

Parancsnok (tiszteleg): Uram, körösfői cserkészek vagyunk. Ha nem csalódom, ön ennek a gátszakasznak a mérnöke. Itt már bizonyára sokan elfáradtak, nekünk még frissek az izmaink. Kérem, rendelkezék velünk. A román határ felől ránszakadt árvíz már előntötte a túlsó partot. Ez a gát az egyetlen kiemelkedőbb pont. Ha itt megvetjük a lábunkat és megvédjük az ár ellen, innen megkezdhetjük a mentést.

1. mérnök: Uraim, ép a végső órában jöttek. Nagy szükségem van önökre. Sok munka vár kinn a folyón és itt a gáton. Még megmenthetnek sok mindent, ami most veszve látszik.

Mentsük, ami menthető! — Emberek, akar valaki pihenni? (Csend).

2. paraszt: Csak nem fogjuk tétlenül nézni, hogyan dolgoznak mások. Jut még ásó és talicska nekünk is.

1. paraszt: Elkaparintották az orrom elől a kompot, amit nekem kellett volna megmentenem. Ezt nem fogom megbocsátani magamnak. Most már megyek én is mentőladikba. Ugy ismerem a folyót, mint a tenyeremet.

1. mérnök: Hát akkor fogjunk munkához!

(Függöny.)

NB. A gáton állók a közönség felé beszéljenek és ne háttal neki.

Apródok.

A középkori kereszténység lüktető erejű mozgalmát, a kereszties háborúkat az askézis és a lovagság készítette elő. Az askézis új világnézet, melyben az Isten szava uralkodott. A vallásos áhitat és az engedelmség az ismertető jele. A közszellembe ment át akkor a lemondás és az önmegtartózkodás; mint a hernyónak kívánsága magát begubózni és lepke alakjában új életre tamadni, — úgy kívántak forró szeretettel meghalni. Akkor úgy imádkoztak: „Uram, akkor is bízom benned, ha összetörsz és megtörsz engem.”

Ez a szellem termelte ki a középkor nyers harciasságából a lovagság gondolatát, amely az evangéliumi erények szolgálataiba sorozta a kemény izmok és a fegyverek munkáját. (Ezeknek a gondolatoknak szerencsés előfutárát már az ősgermán népeknél is megtaláljuk.) Fegyvert azonban nem volt szabad előbb senkinek sem viselnie, amíg arravalóságát a közönség el nem határozta. Kedvező döntés után, még ott a gyűlésen, akár valamelyik főnök, akár az atyja, vagy rokonai paizzsával és kopjával díszítették fel az ifjút. Ez volt náluk a tóga, ez az ifjúságnak első kitüntetése; azelőtt a családnak volt tagja, most már a közállományé.

A felfegyverzés után erősebb s már rég kipróbált bajnokok mellé osztották be őket is.

Ezen a nyomon indultak el a lovagkor bölcsőjét, ringató királyok és országnagyok, amikor az egyházi neveléstől merőben különböző, nem elméleti, hanem gyakorlati, nem papi, hanem katonai pályára akarták nevelni gyermekeiket és híveiket; így hívták életre a sajátos iskolászerű formák és tudományos anyag nélküli nevelési rendszert, a lovagságot.

A kolostori nevelés hét szabad művészete helyett hét lovagi készségre nevelték az eljövendő vitézeket. Ezek voltak: a lovaglás, úszás, nyílazás, lövés, vadászás, sakkozás, verselés. Míg a kolostori iskolákban elméleti kereszténységet adtak, addig a lovagi iskolákban gyakorlati életre nevelték. A test ápolására nagy súlyt fordítottak; edzették, erősítették, ügyessé tették, hogy életüket kockára téve védelmezzék a lelki javukat, a vallást, a hitet, az erkölcsöt, becsületet. A lovag cselekedett, küzdött, harcolt hitéért. Tőle elvárták, hogy hódoló tisztelettel övezze a nőt, hogy megbecsülje a női ideált, hogy a társaságban külső megjelenésével is hódítson. Derék, kiváló és udvarias embert akartak nevelni a társadalomnak, a kornak és egyháznak.

A nevelésnek a mikéntje és egymásutánja pontosan meg volt állapítva. Hét-nyolc esztendőskor a gyermek a család körében nevelkedett. Ekkor az apa — bár nagyjából maga irányította gyermeke nevelését — a kivített másokra bízta. Kiadta fiát a házból, idegen lovag udvarába, ahol csekélyebb volt az elkényeztetés védelme és nagyobb a lehetőség a következetes szigorúságra.

A hetedik évétől a 12—14-ik életévéig, mint garzun, bube, page, valet, apród engedelmséget, illedelemességet és jóerkölcsöt kellett tanulnia. Ekkor a ház asszonyának volt a keze alatt. Közben megtanult énekelni, húros hangszereken játszani, ijjal banni, úszni, lovagolni. Fantáziáját benépesítette a régi idők hősi mondái.

Mikor elérte 12—14-ik évét, knappe, junkhërre, armiger, scutifer, écuyer, damoiseau, fegyverhordozó apród lett belőle és ez időtől csak az úrnak volt alárendelve. Elkísérte őt lovagi tornákra, utazásokra, háborúba. Állandóan lovagokkal érintkezve példából tanulta meg a lovagi erényeket: a keresztény hitnek és egyháznak védelme, fölöttése iránti hűség, gyermekek, árvák, nők, fegyvertelen férfiak oltalmazása, az adott szó szent-sége, hűség és becsületesség a kötelesség teljesítésében.

Huszonegyéves korában azután, amikor már testileg teljesen kifejlődött, ügyességre tett szert és átértette a lovagi becsület lényegét, lovaggá ütötték. A lovaggá ütés lényeges részei a következők voltak: a fürdő, éjjeli virrasztás az Oltáriszentség előtt, szentgyónás és áldozás, a szentmise, a fegyverek megáldása, sarkantyúk felkötése, a páncéling, a sisak feladása, a kard felcsatolása, a lovaggautás és a lovagitornában való jártasság bemutatása. A lovaggá avatás azzal a fogadalommal is járt, hogy a lovag (eques, ritter, chevalier) egész életét a hit és igazság eszményeinek szenteli.

Mint Nyugatnak keleti záróvonalán, a Kárpátokon belül élő nemzet, hazánk is belekerült az apródtartó nemzetek közé. Azonban tévesen állítja az alkotmány- és jogtörténet (Timon, V. kiad. 537. l.): „Az Anjouk honosították meg udvartartásuk szervezetével kapcsolatosan; anélkül azonban, hogy ez az intézmény Magyarországon általános jelentőséghez jutott volna.”

A valóság az, hogy a magyar nemzetségek fejei s a királyi dandárok főtisztjei fegyverzet tekintetében már a XI. század közepén a német és francia lovagok, később olaszok és spanyolok befolyása alá kerültek. Némelyik 200—300 páncélost vezetett az országba. Minden páncélost csatlósok, fegyverhordók, apródok kísérték, mert a kétkézre való, kétélű kardot a hosszú, nehéz lándzsát, a súlyos pajzsot, meg a nagy sisakot csak közvetlenül az ütközet előtt vették magukhoz. Egy páncélos lóraemeléséhez 4 ember kellett. Ezek azután a második harcnonal állottak fel, hogy veszély esetén uruk mellett lehessenek, felfoghassák a ráirányított csapásokat, tört fegyverei helyett jókat adhassanak; ha lova lebukott, kivonszolták, talpra állították, biztonságba helyezték, lóra segítették.

A Szentföldön 1218-ban a magyar kereszties sereg semmiben sem különbözött a franciáktól. Ott voltak apródok, tehát itt is kellett nekik lenniük. Árpád-házi királyaink külföldi fejedelmek példájára a legelőkelőbb nemzetségek, főtisztek (hadnagyoknak hívták akkor őket), nemesek fiait udvarukba fogadták, ahol azután katonai képzés mellett apród és fegyverhordó apródi szolgálatot végeztek a királyi család körében felmerülő házi teendőikön kívül. Csak 18 éves korukban sorozták őket a királyi testőrök, udvari katonák, „uraimék” közé.

Magától értetődik, a lovagi harcmód megkivánta, hogy azokat, kik vértben, páncélban akartak hadakozni: gyermekkoruktól fogva ráneveljék e nehéz katonai szolgálatra. A királyi székhelyein, Székesfehérváron, Budán, külön épületben laktak az apródok. Jó lovat, fegyverzetet, szerelést, ételmelet a királyi pénzén kaptak. Talán ezért is hívták őket a királyi fiainak, királyi ifjaknak, inasoknak, apródoknak (iuvenes aulae regiae, parvulus, parvunculus, parvus serviens, aprodianus).

De nemcsak a király, hanem az ifjabb király, királyné, sőt a vajdák, bánok, ispánok, zászlós urak is tartottak apródokat. Ezek közül kerültek ki a várnagyok, porkolábok, udvarbírák, hadnagyok stb. Általános elterjedtségüket jelzi a sok Apród tulajdon- és helységnev már a XIII. század végén, tehát az Anjouk-kora előtt. (L. Czímer munkáit.)

Csaba Jenő dr.

KÉPEK A KANDERSTEGI TÁBORBÓL.

Bernben.

A *Kandersteg* felé igyekvő cserkészeknek mindig kellemes állomása Bern. A kis Svájc megengedheti magának azt a fényűzést, hogy szinte 4 fővárosa legyen, demindegik más jellegű. Míg *Zürich* az idegenforgalom modern közép-pontja, *Basel* az ipar és kereskedelem, a gazdagság székhelye, *Genf* a Népszövetség állandó otthona révén a világ politikusainak találkozóhelye — addig *Bern* megmarad Svájc igazi fővárosának, öreg, árkádos, barátságos utcáival, jóindulatú, kedves, polgári lakosságával.

Cserkészbarátaink nagy előzékenységgel fogadtak és szállásoltak el egy csapatotthonban az Aare-folyó partján. Az otthon — emeletes kis faépület, majdnem teljesen cserkészkezek munkája. A belső berendezés, stílusos bútordarabok, festés az utolsó szegig saját készítmény. Megcsodáltuk a kis farkaskölykök sűrű ernyőkkel borított lámpáitól misztikus homályban hagyott szobáját, a kis konyhát, a legteljesebb rendben tartott vezetői-, raktár- és padláshelyiségeket, rendeztünk egy parázs hócsatát a hatalmas kertben és emlékül építettünk egy óriási cserkész-hőembert, mely visszautazásunkkor is ott díszelgett.

Bernben legszebb a kilátás a parlament épületétől a Berner Oberland felé. A lenyugvó nap fényében vörösen izzott a Jungfrau, Schreckhorn, Finsterarhorn és a 4000 m-en felüli hegyóriások egész sora. Míg itt + 3—4 C° mellett olvadás és eső, odaátról az örök hó ígért nekünk biztatóbb időt.

Meglátogattuk a híres mackókat is, melyeket a város és jólelkű közönsége tart el. Egyikök magyar vonatkozással is bír. Ugyanis pár évvel azelőtt Budapest városa ajándékba küldte a berni ifjúságnak, hálából a magyar gyermekek nyaraltatásáért. A kis mackó érkezésekor az egész város kivonult a pályaudvarra, az ifjúsági egyesületek zászlókkal, teljes díszben és szónokaik ünnepi üdvözlőbeszédeket vágtak ki tiszteletére és úgy kísérték díszes menetben új lakóhelyére. A mi kis magyar mackónk az ünnepi beszédekre csak néhány megelégedett brumm-brumm-al felelt, de azóta egészen megszokta a dörgést, igen jól érzi magát és alaposan megnőtt látogatói pártfogása mellett.

Az időjárás.

Az első 2 nap erős olvadás volt egész Európában. Így az 1 méteres hó leolvadt Kanderstegben is 70—80 cm-re. Elővettük becslési tudásunkat és találgattuk, hány napot bírna ez ki? Szorgalmasan érdeklődtünk a meteorológiai jelentések iránt. Egyik cserkészünk buzgalmában *Budapestről* megküldte az újságok időjárás híreit, melyek persze itt négy nappal később nagyon időszerűek voltak. Megnyugtatóbban hatott a helyi hivatalos prognózis, pl.: „Hosszabb száraz idő várható gyakori nagyobb csapadékkal és lassú enyhülés fokozatos lehüléssel. Általában felhős, derült idő várható“. Most légy okosabb azután! A fő azonban, hogy a 4-ik naptól fagyott, tetejébe kapunk 15—20 cm gyönyörű csillogó porhavat és megjött az igazi sielés ideje.

Készülődés.

Mindenki tudja, mi az a „vaxolás“. Azért a gyengébbek kedvéért — akik nem síelnek —, ideírom. — A hó felülete nem mindig egyformán csúszós, ilyenkor, hogy a sí jobban menjen, a „léceket“ különböző viasz- és kátránykeveréssel preparálják, kenik, dörzsölik be, hogy jobban

vagy kevésbé (a hegymenetnél!) csúszsék. A „vaxolás“ tudománya, avagy művészete ma már a legnagyobb fejlettségnek örvend és a jó síelők — hiteles szakértők állítása szerint — nem is síelni, hanem csak vaxolni kell, hogy tudjanak. Az igazán jó síelőknek megvan a maga „titka“, melyet féltve őriz és legjobb barátjának sem árulja el, mivel kente be síjét. Felkel éjjel, mikor a többiek alusznak és olyankor dolgozik rajta, szobáját gondosan bezárva és a kulcsot belülről rajta hagyva a lyukon, hogy semmiféle kém a „titkot“ el ne leshesse. A sí orrát bekeni valamivel, a végét mással, a közepét pedig saját gyártmányú különleges készítménnyel. Mert a síviaszgyárosok is ügyesek ám! A síviaszoknak olyan változatos elnevezésű tömegével lepik meg a világot, hogy csak a szakember ismeri ki magát közöttük és nélkülük nem is boldogulhat. Egyik cserkészünk egész szerényen vallotta be az úton, hogy ő csak 7-féle vaxot hozott magával és mély tisztelettel tekintett arra, aki 17-félét szállított 3-féle sívaxlevakaró és sívaxfelkenő készülékkel együtt, hátizsákjában.

De hogy a tárgyra térjek, lépünk be a Kanderstegi cserkészházba reggel, mielőtt 100 lakója elmegy síelni. Ekkor történik a vaxolás. Az előbb említett „titkos“ férfiak szobáikban dolgoznak, de a többiek nyíltan a folyosón vakarják és kenik síjeiket, még pedig természetesen mindenütt keresztbeállítva azt a 100 pár lécet az összes elküldhető közlekedési irányra. Így magad sem tehetsz mást, mint megállapodva egy sarokban, búsan nézed sítalpaidat. Hátha ezek mind vaxolnak, egyedül a te síeid maradjanak vaxolatlanul? Az nem lehet. Igen ám, de mivel kezdj hozzá? Van Mix, Kolsen, Pupilli, Bratly stb., mindegyikből A, B, C, D, E, ... I., II., III., IV., V. sorozat és csak a „szakemberek“ időnként elejtett fölényes megállapításai után igazodik a szerény halandó és keni fel a mai óra épen legalkalmatlanabbat. A viasz eldörzsölése azután részben kézzel, részben vasalókkal történik, lába kel a házban minden elmozdítható és felmelegíthető vasdarabnak és a folyosókat betölti az a benzin, spiritusz, meta, olaj, viasz, kátrány, pörkölt fa illatából összetett aroma, mely síelők előtt annyira ismeretes.

A svájciak azonban nem tudták eléggé méltányolni vaxolási művészetünket. A berni legnagyobb napilap, a „Bund“ írta rólunk, hogy „a magyaroknál 1 óra síelésre 2 óra vaxolás jut és állítólag síjeik felerészben viaszból állnak s csak másik fele fa“.

Ahol a nemzetközi cserkészsíverseny lezajlott.

Csakugyan a vaxolást túl nem szárnyalható tökélyre vittük, igaz, hogy a mi hóviszonyaink mellett nagyobb is a szükség rá, mint ott, mert hamarabb tudnánk viaszon csúszni, mint havon.

A versenyek azonban megmutatták, hogy nem is olyan rosszak azok a magyar viasz-sík!

A terepen.

A kinn töltött idő legnagyobb részét szorgalmas, alapos gyakorlásra fordította a magyar versenycsapat. Az újfajta havon szinte mindent újra kellett megtanulni. Különösen az ugrás adott sok gondot. Mikor egy helyi jellegű versenyen láttuk, hogy a suszterinas és tejesfiú itt legnagyobb könnyedséggel 25—27 m-t ugrik, fogalmat alkottunk ellenfeleinkről és attól kezdve naponként látott a nagysánc magyar fiúkat.

Közben kirándulásainkon eljutottunk a 4000 m-es Blümlisalp tövében elterülő kis Öeschienensee csodaszép magányához. A lesiklást máig is emlegetjük. A „nadrágféknek“ nevezett különleges sielési berendezés aktív — még inkább passzív szerephez juttatásához bő alkalom és tág tér nyílt a rövid, de mégis hosszú 4 km-es szakaszon. — Az Üschienthal nyújtotta a legpompásabb sítépet, 30—40 cm-es csillogó porhóval, vakító napfényben. Nem tudunk betelni a sieléssel, az 1700 m magasán fekvő völgyben és filmen örökítettük meg a legfantasztikusabb figurák és — bukfencek egész sorát. — Ellátogattunk a távolabbi Lötschenthalba is, hol Svájc legkonzervatívabb lakói élnek érdekes faházakban egészen különleges viszonyok között.

De a versenyek izgalma fokozatosan nőtt és jan. 6-tal elkövetkezett a nagy nap is.

Verseny után.

Az eredményhirdetés a Hotel Schweizerhofban volt, d. u. 5 órakor. A hosszú termet zsúfolásig megtöltötte a versenyek közel 300 résztvevője. *Bonstetten*, a közkedvelt, őz svájci főcserkész beszélt. Meleg szavakkal üdvözölte a külföldieket, különösen kiemelve a magyarokat. Érezzük magukat jól és legyünk minél gyakoribb vendégek nyáron is Kanderstegben. *E. Trachsel*, a svájciak kedvelt *Etrá*-ja hirdette ki az eredményt. Svájci barátaink lelkes örömmel ünnepeltek bennünket minden alkalommal. A részletek ugyis olvashatók a lap más részében. A d. u. folyamán már reméltünk sikert, de ennyit azért még sem! Nemcsak a 25. Szent Imre által megszerzett vándordíjat sikerült megvédeni, de számos más értékes győzelmet arattunk a többi számokban is.

Eddig a svájciak, ha jóindulattal is, de némi csendes lekicsinyléssel néztek bennünket, idézem pl. szintén a „Bund“-ból a következő részt: „A magyarok és svájciak sok tekintetben különbözően sielnek. Míg mi a hosszú lesiklásokat kedveljük, a magyarok inkább a rövidebbeket. Megfigyeltük őket, kiválasztanak egy kisebbfajta háznagyságú dombocskát, piciny ugrósáncot építenek oldalában és míg a kisebbek szorgalmasan ugrálnak, — a nagyok élükön a monoklis vezérrel (nesze néked külügy!),

mély tisztelettel nézik“. Avagy egy másik helyen: „megleptek bennünket a fényképek, melyeket a pusztában végzett hó nélküli „száraz“ sígyakorlataikról mutattak“. (N. B. Ezek a képek a Jánoshegyen készültek!) A verseny után a hangulat egészen megváltozott. Az eddigi barátság mellé a megbecsülés lépett és a svájciak meglepetése általános lett.

Megmutattuk, hogy ha „pusztáról“ jövünk is, tudunk sielni.

Egyebek.

A cserkészházban egyébként egész tartózkodásunk alatt „magyar láz“ dübörgött. Nótáinkat eltanulták és örömmel énekeltek. Ismét a „Bund“-ból idézem a következő ellesett és leírt szöveget:

„Heu Maschi Peter, Heu Paprika“ ...

Ez volt a tábor slágere és a köszöntés minden náció számára így hangzott „jó reggelt“. A legnagyobb igyekezettel tanultak meg egyszerűbb magyar szavakat és mondatokat. A ház öre, akit tréfásan „Muki“-nak kereszteltek el a fiúk, elvi alapra helyezte a nyelvtanulást. Az előző évben járt a házban 319 angol és 14 magyar cserkész, ezért megtanult 319 angol és 14 magyar szót. Bezzeg ebben az évben izzadt az újabb 19 szó megtanulása közben.

Különösen jó barátságban voltunk a berni csapattal és szabad időnkben kölcsönösen sokat látogattuk egymást és fiaink sokat beszéltek Magyarországról és a mi cserkészletünkről.

A magyar szoba találkozóhelye volt a nemzetközi társadalomnak, de voltak ám ennek a magyar fiúk cserkészies és magyaros barátságán kívül más okai is! — Kocsonyát nem lehetett ám mindenütt kapni. A ház gondnokságán és a verseny rendezőségén kívül naponként számos más vendég is dícsérte a mi konyhánk és szakácsaink kiválóságát.

Minden második, harmadik nap este pedig összegyűltünk a nagy közös terebben a kályha körül és tábornüzi hangulatban töltöttük el az estét. Ma-

gyar, angol, svájci nóták váltakoztak és Muki harmonikaszóval töltötte ki a szüneteket. Mókáink, a cirkuszparódia, filmdráma, bűvész mutatványok, mind nagy sikert értek el. Legnagyobb számmal voltunk a versenyt megelőző este, mikor 220-an aludtak a Chalet-ban és legvigabb, leglármasabb volt a hangulat. Jan. 7-én már csak az angolokkal tartottuk meg a búcsútábornüzet és búcsúztunk mint mindenkitől azzal, hogy „Viszontlátásra a Jamboreen!“

ifj. Kunfalvi Rezső 100/ö.

A magyar csapat a startnál.

A Cserkész Nagytanács közgyűlése

január hó 25-én volt Budapesten a Vármegyeház dísztermében. A közgyűlésen Albrecht kir. herceg elnököt — ki ép aznap megbetegedett — gróf Teleki Pál tb. főcserkész helyettesítette. Jelen volt gróf Khuen-Héderváry Károly főcserkész, a Szövetség egész vezetőségével és sok kerületi vezető. A közgyűlésről részletesen beszámoltak a napilapok. Az elhangzottak nagy része pedig inkább a Vezetők Lapjának olvasótáborát érdekli. Azért itt csak ennyit: *hálás szívvel látja minden magyar cserkész, hogy nemzetünk legjobbjai szeretettel figyelnek ránk.*

A FAKUTYA.

Ha valaki Máté Miska nevét kimondta az osztályban, utána rögtön a fakutya jutott az eszébe. Nem épen egy fából faragott kutya, vagy a téli sportszerszám, hanem az a kevéssé tisztázott faja a fakutyáknak, amelyet a nevetéssel kapcsolatban szoktak emlegetni.

— Csak nevet, mint a fakutya! — mondták gyakran.

Hát hiszen az bizonyos, hogy ezt a foglalkozást üzte leggyakrabban és legszívesebben Miska. Semmihez sem volt olyan tehetsége, mint a jóízű, egészséges nevetéshez. Az igaz, hogy nevetnivalóról is gondoskodott bőven. Nem volt olyan tréfacsináló az egész iskolában.

Most is széles mosolygásra húzódott a szája. Pedig hát a helyzet nem nevezhető épen barátságosnak.

A hosszú raktárhelységben csak a villamos zseblámpája derített egy kis világosságot. Köröskörül néma csend, a raktár kint volt valahol a város végén, hanem azért alkalmas volt ez a hely cserkész házi-mulatságra. Legálább nem zavarnak senkit, őket sem zavarja senki, farsangolhatnak kedvükre. Hanem hát a maskarás cserkész farsangi multság csak két óra múlva kezdődik, addig még sok mindent el kell intéznie a kvártélycsinálónak, Máté Misinek.

Egyelőre a síri csend, a nedves hideg és a csaknem teljes sötétség épen nem valami farsangi színt adott a hosszú helyiségnek. Hanem hát Miska jókedvét az ilyen apróságok nem zavarták. Először is világosságot kell teremtenie. Kétoldalt a fal mellett katonás rendben sorakoznak a cserkész sporteszközei: ródlik, hótalpak, korcsolyák. Mellettük és mögöttük megtalálja a négy acetilén lámpát. Fütörészve kikotorássza őket, karbidot szed elő és atyai jótanácsok között tölthetgetni kezdi a lámpákat:

— Coki ne, pusikáim, nesztek egy kis pattogatott kukorica, finom fajta, hízhattok tőle! Na, de aztán tegyetek is ki magatokért, hadd legyen az az ünnepély fényes.

Beszéd közben észre sem veszi, hogy a kijárat felől a sarokban halkán ropogni kezd a padló. A szürkeségből egy fekete árnyék lopózkodik elő, megáll a térdelő fölött, egyik kezében valamit szorongat. Miska gondtalanul tovább beszélget:

— No, mi lesz? mi lesz? Csak gyorsan Misikém, ne lopjuk a napot! Fűteni, takarítani... Na?

Ez az utolsó hang valami alkalmatlan izének szólt, mely ott alkalmatlankodott a füle körül. A két keze el volt foglalva, hát csak a fejével bökött hátra. Bizonyosan valami pókháló féle, gondolta magában.

Hanem hát a pókhálóknak nincsen gyomra, már pedig Miska barátunk erőlyesen hátra vetett feje történetesen

épen egy gyomorba talált belekoccanni, még pedig olyan nyomatékka, hogy a gyomor tulajdonosa hátra tántorodott. A készen tartott kendő, amellyel Miska szemét akarta hirtelen bekötöni, kiesett a kezéből.

— Hohó! — mukkant az idegen.

— Hohó — visszhangozta Misi. Megfordult és szembe nézett a rejtelmes árnyékkal. Gondolkodás nélkül kitérte két karját. Kitérő örömmel nyertett egyet a titokzatos idegen felé.

— Szervusz, szervisszimusz, nagyérdemű komám. Ez aztán szép töled! Most legalább ketten dolgozunk. Mert természetesen segíteni jöttél. Szabad becses ábrázatodat látnom. Na, na, na? Móríckám, hát mi lesz?

Az idegen ugyanis hátraszökken a zseblámpa fénysugara elől. Így az árnyékban sem volt valami barátságos külseje. Először is sokkal magasabb és vállasabb volt Misénél. Valami széleskarimájú, gyűrött kalapot viselt, melyet mélyen a szemére húzott. Bö fekete köpenyeje is volt. Annak a szárnyát most az arca elé csapta. No de a fénysugár annál jobban végignyalogatta egész alakját.

— Ne mozdulj, mert lövök! — huhogott elő egy elváltoztatott síri hang a köpenyeg szárnya mögül. Együttal a köpeny oldalsó hasadékan kikukucsált egy igazi, hamisítatlan forgópisztoly csöve. Aztán gyorsan kibujt az egész, kinőtt a kéz is hozzá és az egész kar fenyegetőleg emelkedett fel Miska orra elé. Hol a cső volt feljebb, hol Misinek a kíváncsian előrenyujtott orra. Egy darabig kerülgették egymást, aztán orrhegy és pisztolycső végre egyvonalba igazodtak. A cserkész két pufók orcája duzzadozott a belső nevetéstől, egyszerre kipukkadt.

— Hihihí! Pompás. Hahaha! Nagyszerű. Akárcsak Rinaldó Rinaldini. Hol szedted ezt az ócska izét...

Biztos, gyors mozdulattal kapott a pisztoly után. A másik alig tudott idejében visszaugrani.

— Vigyázz! Mondom, hogy töltve van! — kiáltott a támadó rekedten. — Ez nem tréfa és én igazán nem kukoricázok.

Annyi keserű komolyság volt ebben az izgatott és elszánt kiáltásban, hogy másvalaki bizonyosan kiérezte volna belőle, hogy itt nem farsangi tréfáról van szó. De hát Miska barátunk sohasem volt a nagy elmélyedések embere. Csak úgy bugyborékolta belőle a nevetés.

— No jó, jó, kedves rabló bácsi. Elhiszem. De azért ne méltóztassék agyonpuffantani azzal a vízőzönelőtti mordállal. Nekem ugyanis sürgős takarítani valóm van és igazán jobban tenné uraságod, ha pisztoly helyett inkább seprőt ragadna. Szolgálhatok eggyel?

Kecsesen meghajolt és át akarta nyújtani az egyik seprőt. A rabló tétovázott. Hirtelen elővillant elfödött arca.

— Fékomadta! Hát értsd meg már, hogy nem tréfálok, te vigyorgó fakutyá! Nem vagyunk most farsangi maskarában. Egész komolyan mondom . . .

De nem mondott semmit. A pisztolycsővel szemben ugyanis már akkor Misi hosszú piros nyelve szegeződött. A következő pillanatban pedig a cserkész egy könnyed cigánykerékkel a sötétebb sarok felé lendült.

— Annan dikciózott most már komoly képpel.

— Ami a fakutyát illeti, hát azt okosan tetszett megjegyezni, hogy úgy mondjam: kobakon kegyeskedett tréfálni a szeget. Ez ugyanis az én nevem bizalmas körben. És minthogy rablóságod már volt szíves engem sajátmagammal bemutatni, én viszont . . . Megengedi?

Itt Miska váratlanul előre lépett néhány fűrge tánclépéssel, fesztelenül a rabló orrához kapott és igyekezett az arcát magafelé fordítani.

A villanyos zseblámpa a földön maradt, annak a fénykévájében álltak.

— Én viszont leleplezem önt. No né! Tök legyen a fejem, ha ez nem Verebes Tóni. No, ez igazán szép, hogy megint beálltál. Nem is tudtam. Hej, Tónikám, Tónikám! Édes, kedves jó komám. Lám, lám, lám, Tónikám!

Az utóbbi gyönyörű rögtönzött üdvözlő költeményt természetesen viharos ölelések között szavalta el Miska.

Ha nem ölelgette volna olyan tüzesen a cserkész-csapat hajdani tagját, talán észrevette volna, hogy az milyen sápadt, hogy milyen keserű ráncok vésődtek ki a szája szélén, hogy a szeme karikás és igazán nincs tréfálni való kedve. Hanem Misi ebből sem látott. Csak annak örült, hogy megkerült a Tóni.

Ez a Verebes Tóni egy lakatosnak volt a fia. Vagy két évvel ezelőtt vált ki a csapatból. Az iskolából is kivette az apja, mert nem valami jól tanult. De azért cserkész maradhatott volna. De hát különösen gyanakvó, zárkózott, mogorva fiú volt ez a Tóni. Nagy becsvágy égett benne. Mindenáron örsvezető szeretett volna lenni. És mert ki nevezésre hiába várt, lassankint elapadt a munkakedve. Titkolta a keserűségét, de annál jobban rágott rajta. — Egyszer aztán kirobbant belőle. A segédtsízzel feleselni kezdett, odavágta neki, hogy itt csak az urak fiait eresztik előre. A szegény lakatos fiát mégis csak lenézik. Tudja ő jól. Látja. Kicsúfolják a hátamögött is. Mindenki utálja, szóba sem akarnak állani vele . . .

Ki tudja, még mi minden képtelenséget hordott akkor össze. De a legrosszabb volt a dologban, hogy csakugyan hitte is mindazt, amit mondott. Hiába vitték az ügyet a parancsnok elé, hiába beszélt okosan és jóságosan a lelkére: Tóni csak nem tudott megnyugodni. Nemsokára

megint összeveszett valakivel. Félig kilépett, félig úgy tették ki a csapatból.

Azt hitte, hogy akkor könnyebb lesz majd a szíve. Pedig nagyot csalódott. Mióta elszakadt a csapatától, még kevesebb volt a nyugalma. A szomorúság, irigység marcangolták a szívét. Ha cserkészt látott, mintha csak ellenséget látott volna. Nem is titkolta az ellenszenvét. Csúfolta, szapulta a cserkészeket, ahol csak lehetett. Valami hajtotta, hogy bosszút álljon rajtuk.

Kitudta valahogyan, hogy ebben a városvégi elhagyott raktárhelyiségben tartják a felszereléseiket biztos lakat alatt. De hát őelötte nem volt lakat biztonságban. Jól kitanulta már a mesterségét.

Most hát csak azért is be akart törni. El akarta rabolni, el szerette volna pusztítani, amit ott bent talál. Hadd rontsa el a cserkészek mulatságát.

Jól ellátta magát betörőszerszámokkal, türelmetlenségében még az estét se várta meg. Késő délután is sötét van már, és erre a környék ügyis elhagyott. Feszegethet, kalapálhat, fúrhat, faraghat: meg nem hallja senki.

Hanem az első családja itt kezdődött. A nagy erős, pántos ajtót félig nyitva találta. Nem kellett ide erőszak, szinte olyan volt, mintha tárt karokkal várnák. Bent pedig ez a bolondos, mókázó gyerek. Minden egészen másképpen történt, mint ahogy kitervezte. Hogy őt itt nevetéssel, öleléssel várják, azt igazán nem is álmolta volna.

Megzavarodva rázogatta le magáról a fiút.

— Térj eszedre, Miska

— szolt komolyan —. Nem mint jóbarát jöttem én ide. Téged nem bántalak, mert . . . mert . . . úgy látom, neked mégis jó szíved van, hanem a többinek szeretnék egy kis meglepetést szerezni.

Ezt megint keserűen, fenyegető hangszíval mondta. De Miska csak mosolygó, széles arccal bólogatott hozzá.

— Látom, hogy értjük egymást, mister Antónió — mondotta elégedetten —. Kérem, gyujtsa meg ezeket a lámpákat, de szíveskedjék nem felrobbantani, mert az árt az egészségnak és a lámpáknak. No csak, öregem, frissen.

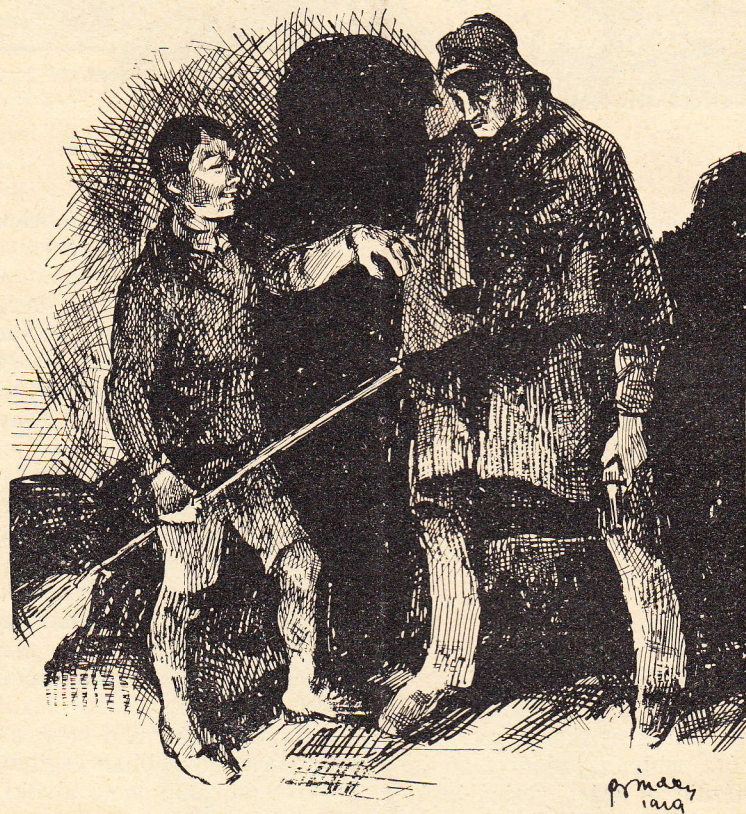
Verebes Tóni fején már akkor egy gyufaskatulya koppan. Ösztönszerűleg odakapott és elfogta.

Miska már akkor söpört, mint a gőzmozola.

— Lámpafénynél jobban attekinthetem a helyzetet — gondolta Tóni.

A raktár nemsokára megvilágosodott. A felsistergő fénytől egy pillanatra elkábult a betörő is. Dörzsölgette a szemét és igyekezett megszokni az új helyzetet. Miska körbenforogva, dudolgatva takarított.

— Csak már ezt a szeleburdi gyereket ne hozta volna a rossz szél az utamba! — mérgelődött a rabló.

Odanyújtotta az egyik seprőt.

Keringőzés közben Miska beleütődött egy halom valamibe. A valami nagyot csörrent. Tóni szerszámai hevertek ott egy halomban. Misi még ennek is megörült.

— Hej, de áldott egy leány vagy! — rikoltotta. — Hát honnan tudtad, hogy szerszámokra van szükségünk? Mióta te elmentél, úgy se ér a műhelyünk egy vasat sem. Visszasírnak ám a csapatban, te!

Tóni felütötte a fejét.

— Mit? Hogy visszasírnak?

Ezt komoran, ádázul mondotta, de a szája széle megvonaglott, mintha jóleső simogatással csiklandozták volna.

— Vissza hát — erősködött Miska —. Az énekarban is hiányzol. Azóta sincs olyan jó vastag bikahangunk. A parancsnok úr is azt mondotta, hogy kár érted.

Tóni közelebb ment hozzá. Misi már ezalatt be is fűtött egy kis vaskályhába. A jóleső meleg kezdte átjárni Tónit is. De aztán csak rántott egyet a vállán.

— Ugyan, ne hízelegj. Mit csalogatsz engem?

Misi rázta a fejét.

— Én ugyan nem. De a fiúk is mondják, hogy kár érted. Jó fiú vagy, csak bolond. És ez igaz is.

Tóni arca megint megkeményedett.

— Szóval, bolond vagyok. Épen jó így! — mondta kurtán.

— Ül le! — vágta oda kurtán, de jókedvűen Misi. Egy kis asztal mellé telepítette. Egy hátizsákából elemőzsiát pakolt elő.

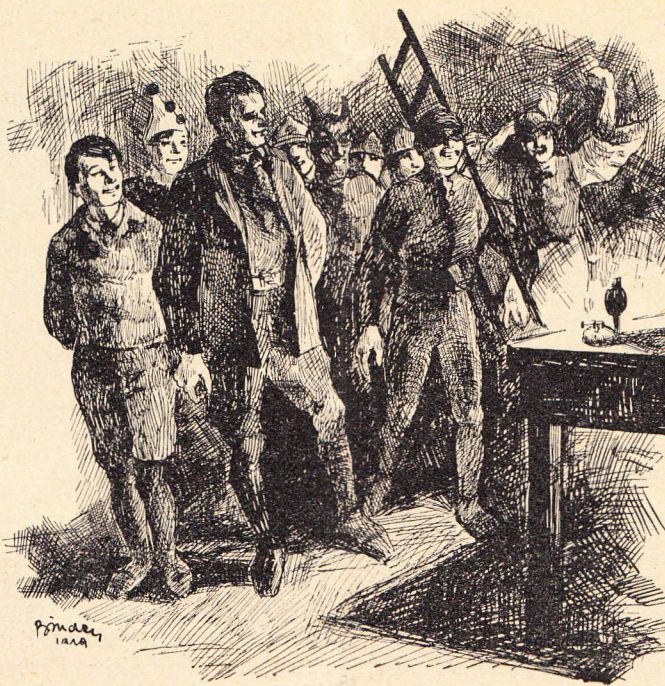
— Munka előtt édes a nyugalom! Ugy látszik, te ez tartod! — mondta kissé csipkelődve. — Hát itt egy kis gyomortőtelék. Láss hozzá. Ugyis lötyög a bőröd egy kicsit.

Tóni észre sem vette és már falatozni is kezdett. Az igaz, hogy volt, ami kínálja. Misinek csupa jó falat volt a csomagjában, kívülről az noszogatta. Belülről meg a korgó gyomra. (Odahaza nem nagy koszon éltek.)

Misi közben folyvást került, fordult, rendezgetett. Egy pillantásra azért megállt.

— Bizony megfogytál, komám! — jegyezte meg. — Nem csudálnám, ha a szép, morgós hangod is lesoványodott volna. Pedig de jól fujtad még a Mátrában. Hogy aszongya, aszongya (itt Miska fölemelte a mutatójúját és jobbra-balra lötyögtette, aztán rákezdte a maga vékony, rekedtes kappanhangján): — Mikor Wittenbergában . . .

De hiszen ezt a csúfságot nem hagyhatta Tóni. Hogy az ő hajdani kedves cserkésznótáját is megcsúfolják. Egyszerre lenyelte a falatot és megeresztette csengő, szép hangját. Halkan indult a

Tarka jelmezek sokasága özönlött be az ajtón.

jóleső fájdalomtól sajdukt meg a szíve. Egyszerre régen elfelejtett, mégis ismerős lég csapta meg. Ismerős hangok, itt-ott sejtelemszerűen egy-egy ismert arc. És ami fő, mindenütt a tiszta vidámságnak kedves melegsége.

Hogy változik ez majd egyszerre át. Hogy romlik el a jókedv, ha megsípik őt, a tettenért betörőt. Szégyen, megvetés lesz majd a része megint. Ha csendörkézre nem kerül, akkor is úgy somfordál majd el, mint a kivert kutya.

Mindez egy pillanat alatt végigvonult előtte. Még a gondolatra is elvörösödött. A nagy, erős fiú gyámoltalanul, segítséget kérő pillantással nézett a kis Máté Miskára.

Misi csak nevetett most is, mint a fakutya. Egyenesen a segédtiszthez lépett. Tóni még vissza akarta rántani. Azt gondolta, hogy a fiú árulkodni fog rá.

Nem is csalódott. Az az alattomos, kétszínű kölyök egyenesen öfeléje mutatott. Hozta arrafelé a segédtsízt egyenesen.

Tóni ökölbeszorította a kezét. Kedve lett volna rásütni azt az ócska forgópisztolyt az árulkodó fakutyára.

Pedig Misi a legártatlanabb képpel jött feléje, sőt kihívóan és diadalmasan nézett a szemébe. A segédtsízt is odalépett.

— Segédtsízt úrnak jelentem, itt a szökevény — mondta diadalmasan a kis fakutya —. Ugye, milyen pompás farsangi maskarája van. Valóságos betörő!

A segédtsízt Tónihoz lépett.

— Igazán ügyes jelmezed van — mondta barátságosan —. Örülök, hogy eljöttél.

Tóni csak ámult-bámult. Mindenünnen barátságos, vig arcok néztek rá. Szívét átjárta a meleg. Érezte, hogy meg van mentve. A fakutya pedig ott állt mellette és barátságosan mosolygott.

Ott állt mellette és barátságosan mosolygott.

A NAGY CSERKÉSZ-SÍVERSENY.

Még meg sem virradt, mikor Sumy Felix, Gundrum Kázmér cserkészszisztek és néhány váci 192-es meg pesti fiú velem együtt már erősen taposták és jelezték a versenypályák útjait. A hó mély volt és puha, helyenként még sível is, térden felül süppedtünk bele, a sí orrát nem is láttuk, szinte úgy tetszett, mintha átlászatlan vízben gázoltunk volna. Aki a nyomon másodiknak jött, annak már egy kicsit könnyebb volt a dolga, mert az út meg volt törve, de még a 4—5-ik is erősen dolgozott. A lejtőkön lefelé sem siklott a sí, míg a pályát legalább 8—10-en végig nem járták. Gondoltuk is mindjárt, hogy ez a versenyben elsőnek indulókra nagy hátrányt jelent, míg az 50-ik, 100-ik, sőt 200-ik futó már olyan szépen kigyalult síma pályát kap, hogy azon erőlködés nélkül is úgy fut-hat, mint az olajozott istennyila. De hát hiába, ilyen az élet, a szerencse is sokban belejátsszik a sors forgandóságába; de aki tud, aki akar, az ki tudja használni a szerencsét és meg tud küzdeni a nehézségekkel is, míg a gyenge a rossz pályán egészen feladja a versenyt, a jón meg nem tudja kihasználni a kínálkozó előnyt.

Kilenckor történik a pálya és a tudnivalók kihirdetése, a célbírák és pályabírák elindulnak.

Fél 10 órakor a legöregebb korosztály indul félpercenként 8 km hosszú, gyönyörű úton és pedig: Kovács-vendéglő—Víztorony—Fogaskerekű felső végállomás—golfpálya déli sarka, — a pályán végig — mélyút—Farkasvölgy—Ördögorma—Irhásárok—Csillebérc—Mária szobor—Máriamakk. Egyik pálya sem érintett vagy keresztezett autótutát vagy más veszélyes részt.

10-től háromnegyed 11-ig indult a II, utána a III. korosztály azonos pályán 20 másodperces időközökben. Utja a Kovács-féle vendéglőtől a nagy ugrósáncon túl az Erzsébet szoborig, és más úton vissza, aztán az erdő szélén Csillebérc felé vezetett, de még mielőtt elérte volna, fél kilométerrel korábban északra lekanyarodott, szintén Máriamakkra, de úgy, hogy az első osztály pályájának nem jutott a közelébe, csak a célok voltak egymástól 60—80 lépésre.

Fél 11-kor kezdett indulni a IV., legfiatalabb korosztály, szép 2 km-es lesiklásra a Kovács-féle vendéglőtől egyenesen Mária-Makkra.

Délután egészen pontosan, az eredeti terv szerint két órakor, sőt néhány perccel korábban megkezdődött a négy korosztály lesikló és műversenye négy különböző helyen egyszerre, úgy hogy másfél óra alatt ez is lepergett és a fiúk még világosan hazasielhettek akár a Farkasvölgyön végig, akár bármely más úton.

Hirtelen fékezés. A porzó hó szinte eltakarja a szánkázókat.

A cél és indu-

lási helyek között az Ezer mesterek tábora távbeszélőt fektettek, mely igen jól működött.

A mentők is kivonultak; cserkész-orvosok és mentő cserkészjárőrök is teljesítettek szolgálatot. Volt is itt-ott dolguk, de nem cserkészekkel és szerencsére csak apró horzsolások. Baleset vagy más baj a versenyen nem fordult elő.

A versenyt megtekintették Zsitvay Tibor, a képviselőház elnöke, Karafiáth Jenő, az OTT. elnöke, Bezzegh-Huszág Miklós főkapitány és számos más magasállású úr, kinn voltak Telegdi Pál gróf tb. főcserkész, Szukováthy Imre társelnök, Sándor János I. kerületi ügyvezető elnök, Zoch József I. kerületi vezetőtisztt és számos cserkész-tisztt. — A rendezésben segítettek a Magyar Sí-Szövetség és a Magyar Turista Egyesület vezetői Köhler Andorral, Hoffmann Rudolfal, Kazinczy Gáborral, Strohsansel Józseffel összesen 22-en és Kokas igazgató úr, valamint a Magyar Cserkész Szövetség vezetői közül sokan. Molnár Frigyes dr. főtitkár és Zsembay Ferenc váci parancsnok voltak a versenybírók, Szabó Zoltán, Gundrum Kázmér, Sztrilich Pál és Krisz Ferenc az egyes korcsoportok rendezői. Tényleges induló volt:

A főcserkészi vándordíjért 318. A honvédelmi miniszteri vándordíjért 330. Az öregek vándordíjéért 67. A vidékiek vándordíjéért 42. A Turista vándordíjéért 302. Az I. osztályú futóversenyben 67. A II. osztályú futóversenyben 87. A III. osztályú futóversenyben 113. A IV. osztályú futóversenyben 130. Az I. osztályú műversenyben 65. A II. osztályú műversenyben 86. A III. osztályú műversenyben 109. A IV. osztályú műversenyben 126. Az I. osztályú lesiklóversenyben 66. A II. osztályú lesiklóversenyben 81. A III. osztályú lesiklóversenyben 111. A IV. osztályú lesiklóversenyben 128.

Csapatok szerint tényleg indult 16 pesti és 4 vidéki csapat, és pedig a 2. BKG., 3. Regnum, 4. Bik, 5. Keg., 7. Verbőczy, 11. Bocskai, 12. VIII. R., 15. Bethlen, 25. Szent Imre, 29. Solymár, 30. Hollós Mátyás, 44. Rákóczi, 158. Árpád, 174. Ganz, 191. Toldi, 192. Erdősi, 250. Hangya, 252. Kiss József, 261. Irinyi, 310. Jókai.

Legtöbb síelőt tudott a versenybe állítani a 2. BKG. és a 11. Bocskay.

A tavalyi versennyel szemben, mely 9 csapat 157 indulójával 604 nevezést mutatott ki, ez a részvétel több, mint háromszoros szaporodást jelent. Örvedetes, hogy az idén már a vidékiek is megjelentek és hogy sok olyan csapat vett részt és ért el jelentős eredményt, amely eddig még nem igen foglalkozott vele. Ez a nagy síelő felvonulás úgy nekünk cserkészeknek, mint a nagyközönségnek is, megmutatta azt is, hogy nemcsak ünnepeknél és városi felvonulásokon tudunk kitenni magunkért, hanem foglalkozunk a testneveléssel is, és járunk ki a szabadba is minden időben s a „ridég“ tél is nekünk nem kellemetlen, nem akadály a szabadban való mozgásnak, hanem ellenkezőleg új örömeknek, új munkának a forrása:

A verseny részletes eredményei:

I. o. futóverseny: első 30. Hollós Mátyás, második 7. Verbőczy, harmadik 191. Toldi.

I. o. műverseny: I. és III. 30. Hollós Mátyás, II. 7. Verbőczy.

II. o. futóverseny: I. 11. Bocskay, II. 2. BKG. III. 5. Keg, II. o. műverseny: I. 2. BKG. II. 11. Bocskai. III. 5. Keg, III. o. futóverseny: I. 11. Bocskay, II. 7. Verbőczy, III. 5. Keg.

III. o. műverseny: I. 2. BKG, II. 11. Bocskai, III. 158. Árpád.

IV. o. futóverseny: I. 2. VIII. R., II. 11. Bocskai, III. 5. Keg,

IV. o. műverseny: I. 11. Bocskai, II. 25. Szent Imre, III. 2. BKG.

Szánkázók csoportja a hárshegyi Cserkészparkban.

Legjobb sifutó járőr (M. kir. Honvédelmi miniszter úr vándordíja): 11. Bocskai.

Legjobb síelő csapat (Főcserkészi vándordíj): 11. Bocskai 15 ponttal. Második 2. BKG. 9 ponttal. harmadik 5. Keg. 4, negyedik 12. VIII. R. 3, öt-hatodik: 7. Verbőczy és 25. Szent Imre 2—2 pont, nyolcadik 158. Árpád 1 pont stb.

Öregek vándordíja: I. 30. Hollós Mátyás 7 pont, II. 7. Verbőczy 4 pont, III. 191. Toldi 1 pont stb.

Vidékiek vándordíja: I. 14. Holló, Esztergom 10 pont, II. 44. Rákóczi, Gödöllő 8 pont, III—IV. 261. Irinyi és 901. Hétvezér, Újpest-Palota 3—3 pont, V. 192. Erdősi, Vác 2 pont stb.

„Turista vándordíj”. [Alapította a Magyar Turista Egyesület Sí- és Sziklamászó szakosztályának elnöke; nyertese az a cserkészcsoport, amelyik (mind a négy korosztályban) a legtöbb pontszámot nyeri (első hely 3, 2-ik 2, 3-ik 1 pontszámot jelent) a főcserkészi vándordíjra eddig előírt versenyekben (1. futó és 2. lesikló, slalom és szabadonválasztottból kombinált szám), de azon csapatok kizárásával, melyek a főcserkészi vándordíjat egyszer már megnyerték.] Ez idei győztese a 30. sz. Hollós Mátyás csapat 7 ponttal (II. a 7. Erős Gusztáv 6 pont, III. 5. Keg. 4 pont).

Összehasonlítás céljából lássunk néhány kikapott időt is:

I. osztályú futóverseny (startszám és idő): 106: 37 p 55 mp, 111: 39 p 42 mp, 113: 37 p 12, 115: 39 p 45, 119: 37 p 1, 124: 37 p 9, 144: 36 p 31, 149: 37 p 07, 152: 33 p 40! 155: 36 p 9, 158: 35 p 45! 163: 39 p 31, 166: 36 p 12 mp. — Járőr idő. 30/1-nél 2 óra 23 p 29 mp, 7-es: 2 ó 26 p, 14, 191-nél 2 ó 36 p 08 mp, 30-as II. járőr 2 ó 41 p 10 mp, 4: 2 ó 52 p 47, 3: 2 ó 57 p 11 mp stb.

A II. o. futóverseny egyes idői egyénileg: 28: 37 p 42, 23: 41 p 55, 12: 41 p 33, 49: 43 p 14, 34: 39 p 55, 15: 42, 50: 42 p 12, 9: 42 p 30, 73: 38 p 41, 53: 39 p, 52, 66: 41 p 40, 76: 39 p 20, 86: 45 p 11, 81: 43 p 50 mp stb. Járőrösszegek: 11: 2 ó 44 p 24 mp, 2: 2 ó 46 p 37 mp, 5: 2 ó 53 p 04 mp, 158: 3 ó 11 p 22 mp, 191: 3 ó 1 p 2 mp, 192: 3 ó 16 p 12 mp, 261: 3 ó 10 p 31 mp, 250: 3 ó 18 p 57 mp, 25: 3 ó 03 p 15 mp.

— III. osztályú futóverseny. A 11. Bocskai győztes járőre: 109: 41 p 48 mp, 185: 40 p 50 mp, 186: 40 p 07 mp, 197: 42 p 12 mp. Néhány más egyéni eredmény: 160: 41 p 15 mp, 172: 42 p 59 mp, 127: 37 p 29 mp, 113: 42 p 22 mp, 159: 42 p 15 mp, 116: 41 p 14 mp, 91: 43 p 38 mp, 138: 44 p 36 mp, 176: 47 p 08 mp, 112: 46 p 26 mp, 131: 43 p 33 mp, 199: 48 p 27 mp, 139: 42 p 42 mp, 163: 45 p 59 mp, 191: 40 p, 200: 43 p 40 mp, 182: 40 p 30 mp, 141: 44 p 33 mp, 179: 46 p 31 mp. Az első járőrök összes idői a 11-nél: 2 ó 40 p 57 mp, a 7-nél 2 ó 48 p 32 mp, 5-nél 2 ó 49 p 19 mp, 158-nél 2 ó 50 p 58 mp, 2-nél 2 ó 51 p 13 mp, 44-nél 2 ó 56 p 4 mp, 174-nél 3 ó 2 p 50 mp, 14-nél 2 ó 12 p 51 mp.

A IV. osztályú futóversenyénél a legjobb 4—4 futó együttes ideje kitett a 12-nél: 26 p 16 mp, 11: 26 p 49 mp, 5: 26 p 53 mp, 30: 29 p 05 mp, 11 (második négy): 29 p 40 mp, 2: 30 p 58 mp, 4: 31 p 15 mp, 25: 31 p 55 mp, 2 (második négy): 32 p 19 mp, 12 (második négy): 32 p 39 mp stb. A vidékiek között 14: 33 p 46 mp, 44: 33 p 53 mp.

Az I. osztályú műversenyben a 30-sok első járőreinek pontszám összege: $63\frac{3}{4}$, a másodiknak $31\frac{1}{4}$, 7-eseké: $31\frac{1}{2}$, 191-é: 30, 4-é: $17\frac{3}{4}$. Egyénileg legjobban sikerültek a gyakorlataik a

következőknek (igen nehéz lesiklás hirtelen megállással és nehéz szabadonválasztott gyakorlat pontszámainak középátlama): 103 startszám: $17\frac{1}{4}$ pont, 158: $16\frac{1}{4}$, 166: 17, 106: $13\frac{1}{4}$, 150: $11\frac{1}{2}$, 149: $10\frac{1}{4}$, más nem is szerzett tizen felüli pontszámot.

A II. o. műversenyénél egyes csapatok legjobb járőreinek pontszámösszege: 2: $64\frac{3}{4}$, 11: 55, 5: $49\frac{3}{4}$, 2 (második): $39\frac{3}{4}$. Jó pontszámaik voltak a következőknek: 28: $17\frac{3}{4}$, 9: $17\frac{3}{4}$, 57: $18\frac{1}{2}$, 13: $16\frac{3}{4}$, 55: $18\frac{3}{4}$, 56: 17 stb.

A III. osztályban a csapatoknál: 2: $72\frac{1}{2}$, 11: $66\frac{1}{2}$, 158: 60, 15: 57, 7: 57, 12: $49\frac{1}{2}$, 15: $39\frac{1}{2}$, 14: $20\frac{1}{2}$ a pontszámösszeg. Egyénileg jobbak: 171: $19\frac{1}{2}$, 172: 19, 178: 18, 131: 19, 186: $19\frac{1}{2}$, 197: 19, 127: $19\frac{1}{2}$.

A IV. o. műversenyénél egyes csapatok legjobb járőreinek pontszámai: 11/I: $70\frac{1}{2}$, 25: $63\frac{3}{4}$, 2/I: 59, 11/II: $51\frac{3}{4}$, 15/I: $50\frac{3}{4}$, 12: $46\frac{3}{4}$, 5: $43\frac{3}{4}$, 4: 42, 2/II: $39\frac{1}{2}$, 15/II: $38\frac{1}{2}$ stb. Legjobb pontszámaik voltak a következőknek: 52: 16, 38: $19\frac{1}{4}$, 43: $17\frac{3}{4}$, 118: $18\frac{3}{4}$, 9: $15\frac{1}{2}$, 21: $15\frac{1}{2}$, 8: 15, 28: 17 stb.

A csapatok közül résztvettek a versenyen: 2. számú B. K. G. 57, 11. számú Bocskai 51, 5. számú Keg 28, 12. számú VIII. R. 28, 15. számú Bethlen 28, 191. számú Toldi 28, 25. számú Szt. Imre 28, 4. számú Bik 23, 7. számú Verbőczy 20, 30. számú Hollós Mátyás 20, 158. számú Árpád 16, 44. számú Rákóczi 12, 174. számú Ganz 12, 14. számú Holló 8 létszámmal.

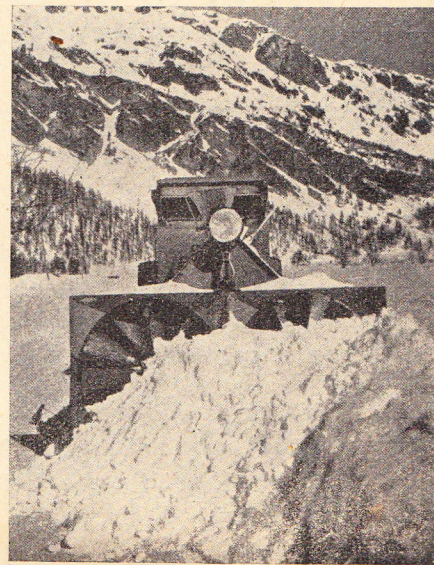
Továbbá: a 3. sz. Regnum Marianum, 261. sz. Irinyi, 250. sz. Hangya, 252. sz. Kis József, 41. sz. V. M. G., 310. sz. Jókai, 901. sz. Hétvezér, 29. sz. Solymár és 192. sz. Erdősi Imre 8 főnél kisebb létszámokkal. (Ezeket kívül is volt olyan csapat, amely nevezett, de azután nem indult. Az összes elmaradások azonban alig tettek ki többet a nevezések tizedrészénél.)

Ez azonban még mindig csak 23 csapat, a 460 csonkaországi magyar csapatnak csak 5%-a, egy huszadrésze, ami a tavalyi létszámnak ugyan már háromszorosa, de még mindig kevés, mert ez azt jelenti, hogy még ha feltesszük is, hogy van néhány síelő csapatunk (13. Ezerester, 19, 431, 33, 330 stb.), amely a versenyben nem indulhatott, részben az útiköltség, részben pedig idő és lehetőség hiánya miatt, és feltesszük azt is, hogy ezek még kétszer ennyien vannak, még akkor is a csapatok 85%-a mély hóban, télen, nem tud kirándulni, nem tud a jó levegőre, a hegyek közé, az elhagyott erdőbe, a csön-des fehér szántók közé kijutni és még sokat kell nálunk a sí-sportnak fejlődnie, mert ma még mindig csak 15% jár télen is — ki a szabadba!

A részletes eredményt még e héten teljesen leírják és akkor az érdeklődőknek a titkári hivatalban rendelkezésre áll. A díjkiosztást szeretnők mentől előbb megtartani. Sok díj ugyan nincsen, de ez olyan kedves találkozás a verseny résztvevőinek és rendezőinek, hogy ezt az alkalmat nem szívesen szalasztja el senki. *Zsembery Gyula.*

HÓHÁNYÓ-GÉP A SVÁJCI NAGY HEGYEK KÖZT.

Mindenfelől érkeznek a híradások a mostani szokatlanul nagy hóesésről és hófúvásokról, amelyek többméteres forlaszokat állítanak a közlekedés útvonalába. A nálunk használatos hóékek nem tudnak megbirkózni ekkora hótömegekkel s ennek folytán többnapos késések is előállhatnak. Külföldön, ahol az ilyen hó nem ritkaság, a mellékelt ábrán látható lapátkerekes gépeket alkalmazzák ilyenkor, amelyek a havat messzire elszórják az útból.

EZERMESTER.

A laboratórium.

Mennyi ügyes dolgot tud csinálni az ügyes cserkész egy egyszerű, éles cserkészbicskával! A kézügyességi versenyek pompásan bizonyítják ezt.

Hát még mennyi mindent tudna a cserkészkező megcsinálni, ha az egyszerű cserkészkezőnél több, egy kis műhely, egy kis laboratórium állana rendelkezésére.

Hja, az nehéz dolog! — mondjátok erre. — A műhely, a laboratórium felszerelése sokba kerül, sokunknak nincs is otthon külön kis szobája, ahol azt berendezhetnénk, másutt meg nem lehet szemetelni!

Nem is olyan nehéz ez az ügy. Ha nincs külön diákszoba, ott a csapatotthon. Még jobb is az otthon erre a célra, mert ott többen vagytok, jobban tudtok dolgozni egymás segítségével. Több szem többet lát és több fejt többet tud kiokoskodni. Majd meglátjátok, nem is kerül olyan sokba egy műhely-laboratórium, csak persze nem szabad a nagy gyárak műhelyeire és az egyetemek laboratóriumára gondolni! Műhely-laboratóriumnak meg azért nevezem, mert hiszen tudom, hogy nemcsak a fűrészfűrés érdekel benneteket, hanem az sok érdekes (főként fizikai) kísérlet is, amit magatok is szeretnétek elvégezni.

Ezért munkához látunk, be fogjuk rendezni szép lassan ezt a műhely-laboratóriumot és közbe el is készítenek benne egyet-mást. Persze egy pár dolgot okvetlen meg kell szerezni. Ilyen a kalapács, fogó, egy fűrész, egy fűrész, egy vasreszelő, egy véső és egy lombfűrészráma. Ezek biztosan akadnak otthon is, míg aztán venni tud a csapat.

Az otthonnak kiválasztjuk egyik világos sarkát, amelyikhez közel van egyik ablak is és ezt ponnyával elkerítjük négyszög alakban (1. ábra).

3×3 méternél nem igen lehet kisebb ez az elkerített hely: a laboratórium, de 5×5 méternél nagyobbak lenni is felesleges.

Elsősorban is asztalt szerzünk bele, egy közönséges négy-lábú puhafa asztalt, amelyiknek lehetőleg ne legyen fiókja. Hogy miért ne legyen? azért, hogy mi csinálhassunk rá olyat, amilyenre szükségünk van.

Tehát az első feladatunk a fiók-csinálás lesz; a második pedig: zárat készíteni a fiókra.

Mielőtt még ehhez hozzá kezdenénk, szerzünk valahonnan 2 olyan nagyságú ládat, amilyenben a fűszereknek a kockacukor jön. Ezekből 2 függő polcot fogunk csinálni, továbbá egy szerszámtáblát. Ez lesz a harmadik feladatunk.

Míg ez a három dolog készen nincs, addig most már nem mehetünk tovább.

Lássunk hát hozzá a fiókkészítéshez. Három fiók kell: egy kisebb, a finomabb eszközök számára, egy nagyobb hosszúka-

alakú és egy egész nagy. Ha az asztalt úgy állítjuk, hogy az ablak és ponnya által határolt sarokban legyen, akkor két oldala szabadon marad, de a ponnya felőli oldalához is könnyen hozzáférhetünk (2. ábra).

A fiókok elhelyezését a 2. ábrán — mely az asztal felső lapját ábrázolja — pontozott vonallal jelöltem.

A fiókokat puhafadeszkából szegezzük össze jó erősen. Ehhez már kell a fűrész, a kalapács, esetleg a fogó is.

A fiókra fogantyút szegezzük az A-val jelölt helyre. Legjobb, ha A-nál lyukat fúrunk, és abba beillő fogantyút faragunk (3. ábra) és aztán enyvvvel beleragasztjuk, így erősebben tart. Ha a fiók kész, meg kell csinálnunk a síneket, amik az asztallap aljához tartják. Sin kell a fiókra is, és az asztallap alá is. A 3. ábra mutatja, hogyan helyezzük el ezeket a síneket mind a két helyre és mutatja előnézetben azt is, hogy ezek miképp kapcsolódnak egymásba.

Ez a fióksínnek egyik fajtája. Ha azt csináljuk, akkor ügyelni kell, hogy 1. a sínek pontosan egymásbaillők legyenek és könnyen csússzanak, 2. nagyon erősen legyenek az asztalhoz, illetve a fiókhoz szegezve, legjobb enyvezni és szegezni is őket, 3. az asztallapon levő sínek megfelelő távolságban párhuzamosan legyenek. A sínek méretei $a = 35$ mm, $b = 15$ mm, $c = 15$ mm. A fiókok méretei: hosszukat és szélességüket az asztal szabja meg, mélységüket 120—150 mm-ig választhatjuk.

De készíthetünk másfajta sínezést is, amely erősebb az előbbinél, de több léccell kell hozzá. Ezt a 4. ábra mutatja.

Természetesen itt is vigyázni kell, hogy a fiók ép beilleszthető legyen a sínbe, hogy jobban csússzék, az egymáson csúszó farészeket bekenjük szappannal.

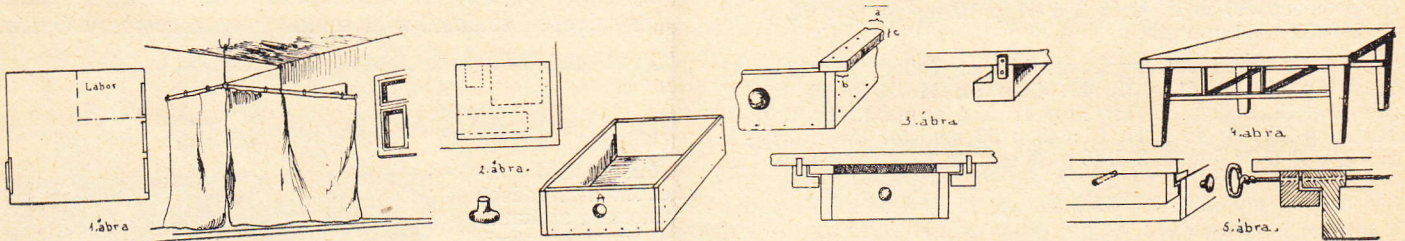
Ha elkészítettük mind a három fiókot és azok már rendesen a helyükre tolhatók, akkor nekiláthatunk a zár-készítéshez. Zárat a két kisebb fiókra teszünk, mert ezekben olyan finomabb dolgok kerülnek, amik hozzá nem értő kezekben könnyen tönkre mennek.

Az 5. ábra szerint az asztallapon és a fiókon levő sint (mind a két oldalon) átfúrjuk fűrészrel.

A lyuk lehetőleg 4 mm átmérőjű legyen, ezután egy hosszú (8 cm) és 3 mm vastag szeg fejét levágjuk, beledugjuk a lyukba és a lyuk nyílását egy kis papírgombóccal betömjük. Ha ezt (a fiók előlapját véve az asztal elejének) az asztal hátsó része felé csináljuk meg, aligha akad olyan sasszemű cserkész-Winetou, aki felfedezi a titkos zárat. A titkos zár kinyitása nagyon egyszerű: egy másik, laposra reszelt végű szeggel a záró szeget benyomjuk a fiókba, természetesen előbb kivéve a papírt a lyukból.

A következő munkánk a két függő polc elkészítése. Szeged.

Daru.

Budapest álmodik . . .

Erdélyből Pestre jött a tél,
békésen átkelt a határon.
Fehéren szállt a földre le,
mint gyermek-szemekre az álom.

Mintha az ég fehér fáit
ráznák meg síró magyar lelkek,
Erdélyből nótát hoz a szél
s a magyar földre pelyhek esnek.

És Budapest most álmodik,
gyermek-szemére szállt az álom.
Fátyolosan, szomorúan,
magyar szívekre nagyon fájón!

De a szálló pelyhek szárnyán,
lassan leszállt az égi béke:
S Magyarország fővárosa
Fehéren mosolyog az égre!

Varró Dezső.

TÖRETLEN UTAKON

ELBESZÉLÉS: IRTA VELOSY ELEK

— A cél megvalósítása közben rábukkanunk egy csomó mellékkörülményre, amelyek szekerünket előbbre vihetik. Ilyenkor támadnak életrevaló eszméink. Egész másképpen készít el — mondjuk — egy bútordarabot az az asztalos, aki elsősorban a vevőt akarja becsületesen kiszolgálni, mint az, aki csak pénzt akar szerezni. Ez világos?

— Hogyne, méltóságos uram! feleltük egyszerre.

— Komoly, keresztény vállalkozónak egyetlen célja lehet: hogy a vásárló közönségnek valami szolgáltatást nyújtson, valami szükségletét kielégítse. Mert a közönség csak akkor adja oda a pénzt, ha értékes, hasznos dolgot kap érte. Nem mondom, sokan költenek hiábavalóságokra. Sokan, különösen szegényebb emberek kényszerűségből olcsó hitványságokat is vásárolnak. Azonban az ilyen üzletek nem élnek sokáig. A becsapott, megnyúzott vevő nem megy többé oda vásárolni. Minden ipar fokmérője tehát a közönség részére teljesített szolgáltatás. Önöknek, mint cserkészeknek — azt hiszem — ezt nem kell bővebben magyaráznom.

Ami pedig a gyakorlati részét illeti a dolognak, a következőket ajánlom: a könyvkötőüzemet mindenesetre tartsák fenn és fejlesszék ki. A városi múzeum épen most kapott nagyobb összeget, hogy könyvtárát jókarba helyezze. Itt aztán remekelhetnek. Persze jó lesz, ha néhány külföldi szakfolyóiratot járhatnak.

— Mi történik a többiekkel, méltóságos uram? Nagyobb részük asztalos...

— A gépmunkásokkal együtt tizennégyen vannak! — jegyezte meg Gyuszi.

— Az egyszerű! — folytatta Barabás. — Rajzolni tudnak-e? Van-e iparművész közöttük? Mert akkor azt ajánlanám, hogy készítsenek tartós, szép, magyaros gyermekjátékokat. Ennek nagy híjjával vagyunk, effélékért sok-sok százezer pengő gurul ki a határon. Ha az első karácsonyi vásáruk sikerül, akár valamennyien beleállhatnak ebbe a munkába.

— Erre nem is gondoltam...

— Pedig még külföldre is szállíthatnak, ha ügyesen fogják meg a dolog végét. Egyelőre nem is kell hozzá más, mint helyiség, egy-két szalagfűrész, gyalu- és marógép. Hanem a terveket magam is szeretném megnézni, mielőtt hozzáfognának. Faanyagot nálam kaphatnak. Hetenkint egy vasúti kocsit a mintaasztalos osztály hulladéká. Eddig eltűzeltük.

Megdöbbsentem. Egy vagon faanyag! Hiszen az rengeteg sok! Mikor tudunk mi ennyit feldolgozni! Riadtan kérdeztem:

— Körülbelül mi lenne az ára annak a hulladéknak? Ne méltóztassék bizalmatlanságnak...

— De kérem, az üzlet üzlet, csak nem vesznek macskát zsákban? Az igazat megvallva, odaadhatnám az egész hulladékot ingyen is. Mégse teszem. Szokjanak hozzá, hogy a saját lábukon járjanak. Nincs szégyenletesebb dolog, mint mikor valami üzemet, gyárat az államnak, vagy más testületnek kedvezményekkel, kényszervásárlással, hozzájárulásokkal kell támogatnia. Ott hiba van a megszervezés és a vezetés körül. A jó munka önmagában is meghozza a szükséges pénzmagot. Ha szükséges dolgokat állítunk elő jól és olcsón, akkor füttyölünk mindenféle gyámságra...

— Cserkész-műhelynél kétszeresen fontos a függetlenség! — jegyeztem meg nekilelkedve.

— Az igaz — folytatta Barabás —, de már most tanácsolom, hogy cserkészvotukat ne használják reklámnak. Higgyék el, nem jó cégér az!

— Nem jó cégér? — ismételtük egyszerre. — Hogyan?

— Nem! Mert mindenki azt hiszi majd, hogy az egész akció csak amolyan leplezett zsarolási, vagy mondjuk szebben: kéregetési művelet. Ugy lennének vele az emberek, mint a karácsonyi vásárokkal. Megvesznek egyet-mást a jó ügy érdekében, de nagyon jól tudják, hogy a legközelebbi rendes üzletben feleáron megkaphatnák ugyanazt. Ismétlem: dolgozzanak mint cserkészek, takarékoskadjanak mint cserkészek, legyenek szemfülesek mint cserkészek! De mikor a termelt árút forgalombahozzák, legyenek könyvkötők, asztalosok, mázolók, vagy akár-micsodák, csak épen cserkészek nem. Dolgozzanak úgy, hogy ne legyen szükségük semmiféle méltányossági reklámra. Becsüljék önöket, ne sajnálják!

Percekig hallgattunk. Mint valami fényszóró, úgy világitotta be a gyáros érvelése az előttünk álló utat. Milyen igaz minden szava. A méltóságos úr hagyta, hogy elhangzott aranytanácsait magunkba szívjuk. Végre is megszólaltam, mert a hátunk mögött ketyegő ingaóra dallamos harangszóval elütötte a hetet. Nem ülhetünk itt órákhosszat.

— Hálásan köszönjük kincsel felérő tanácsait, méltóságos uram. Megvallom, nem is reméltem, hogy a gyakorlati utasításokat ilyen pompás irányító eszmékkel fogja megtetézni. Amit most hallottunk, egész vállalkozásunk arculatát meg fogja szépiteni, nemesíteni. Most azonban már nem akarjuk drága idejét tovább igénybevenni, csak még a legközelebbi teendőkre nézve kérjük szíves rendelkezését.

— Örülök, hogy helyesen értelmezik tanácsaimat. Nem fogják megbánni. De végezzünk röviden. A meginduláshoz szükséges pénzt az egyszerűség kedvéért előlegezem. Szövetkezetet vagy betéti társaságot is alakíthatnának idővel, de fölösleges. Csak legyen meg a saját tőkéjük minél előbb. A forma nem fontos. A pénz után kamatot fognak fizetni — főképen azért, hogy iparkodjanak az adósságot hamarosan lerázni a nyakukról. Átadom tehát ezt a csekkfüzetet. Egyelőre háromezer pengő hitelt nyitok önöknek. Iparkodjanak helyiséget szerezni. A Bánát-utcában — úgyhiszem 28. szám alatt — van valami alagsor-helyiség. Az megfelelne. Nézzék meg. A műhely kitarításánál, a bútorok, anyagok, szerszámok szállításánál használják már saját embereiket. Mindenki kapjon rendes bért. Ne féljenek a magasabb bérektől. Nincs annál jobb beruházás, mert embereink több lélekkel és kedvvel dolgoznak. A nyereséget úgysem a bérekből, hanem az anyagbeszerzési, termelési és szállítási költségekből kell kiügyeskedni.

A fiúk összenéztek. Igaz tehát, amit Barabásról mesélnek, hogy ő önként emeli a béreket.

— Gondolja méltóságod, hogy vállalkozásunk kihozza a kamatot mellett a tőke-törlesztési összegeket is? Hiszen még tartalékunk is kell!

— Erre számítottam! A tartaléktőke forrását másutt fogjuk megnyitni. Épen a Bánát-utca végében néhány pengőért kibérelnek 3—4 hold földet.

— De igazgató úr! — szörnyűködött Slajmi, — azok borzasztóan hitvány földek!

Bár ezt magam is jól tudtam, lesujtó pillantással rekesz-

PÁLYÁZAT.

Mi minden történt januárban?
pályázatunk eredménye.

A Magyar Cserkész január 1-i számában közölt „Mi minden történt januárban?” pályázatunk helyes megfejtését a következőkben adjuk:

- 1823 január 1. Ezen a napon született Petőfi Sándor.
1785 január 4. Grimm Jakob, a híres német meseíró születésnapja.
1907 január 10. Ekkor kapta a Rákóczi-út nevét. Azelőtt Ke-repesi-útnak hívták.
1486 január 13. Mátyás király hadserege ezen a napon foglalta el Bécsújhely városát.
1742 január 14. Halley Edmund, a híres csillagász halt meg ekkor.
1875 január 15. Tóth Edének népszínművét: „A falu rosszá”-t adták elő ezen a napon.
1759 január 15. Megnyílik a híres British Múzeum.
1849 január 16. Mikszáth Kálmán születésnapja.
1458 január 24. Ezen a napon választották Mátyást királlyá a Duna jegén.
1077 január 25. Ekkor kezdődött IV. Henrik híres vezeklése, Canossában VII. Gergely előtt.
1919 január 27. E napon halt meg Ady Endre.
1540 január 28. Ludolf van Ceulen születésnapja, akiről a π (3.14) számot elnevezték. Ennek a számnak a segítségével tudjuk kiszámítani a kör kerületét és területét.

A pályázók névsora a következő: Ágotai Zoltán Jászberény. Arany-Tóth Pál Kispeszt. Ausch György 653. sz. Somssich cs. Kaposvár. Avar Ferenc 199. sz. Madách cs. Budapest. Benda Kálmán 15. sz. Bethlen cs. Budapest. ifj. Borsi István 550. sz. Baross cs. Szeged. Csávás Sándor 203. sz. Bocskay cs. Kisújszállás. Csirzó Antal 168. sz. Zrinyi cs. Szigetvár. Dobó István 550. sz. Baross cs. Szeged. Dobó Szilveszter 550. sz. Baross cs. Szeged. Eöry Ferenc 67. sz. Deákkúti cs. Sopron. Erődi-Harrach Gábor 25. sz. Szent Imre cs. Budapest. Forrai Miklós 139. sz. Fazekas cs. Debrecen. Frányó István 550. sz. Baross. Szeged. Füzessy Sándor 109. sz. Magyarság, Dunakeszi. Gász István 179. sz. Rákóczi cs. Bonyhád. Göbel Ervin 183. sz. Kinizsi cs. Szeged. Graf Ferenc 67. sz. Deákkúti cs. Sopron. Hajós Ferenc 550. sz. Baross cs. Szeged. Harkay Pál 118. sz. Turán cs. Kecskemét. Hóbor Gábor 198. sz. Pál cs. Budapest. Hornung Béla 264. sz. Hunyadi cs. Rákosliget. Horváth Dénes 67. sz. Deákkúti cs. Sopron. Kakuszi János 550. sz. Baross cs. Szeged. Kiss György 43. sz. Munka cs. Debrecen. Kiss László 550. sz. Baross cs. Szeged. Kocsis József 28. sz. Szent István cs. Pesterzsébet. Kováts Sándor 460. sz. Dr. Karácson cs. Győr. Kulcsár Péter 911. sz. cs. Rákospalota. Lakatos László 115. sz. Zrinyi cs. Kispeszt. Lám Károly 911. sz. cs. Rákospalota. Lestár Dezső 550. sz. Baross cs. Szeged. Madarassy Iván 19. sz. Bükk cs. Miskolc. Martin István 3. sz. R. M. cs. Budapest. Maschke Ferenc 254. sz. Minta cs. Budapest. Massány Tibor 4. sz. B. I. K. cs. Budapest. Mészáros Sándor 203. sz. Bocskay cs. Kisújszállás. Molnár József 760. sz. Pyrker cs. Eger. Nagy Gábor 172. sz. Erő cs. Debrecen. Németh Ágoston 171. sz. Erdősi cs. Debrecen. Németh András 171. sz. Erdősi cs. Debrecen. Németh Zoltán 911. sz. Rákospalota. ifj. B. Parragh Béla 99. sz. Mátra cs. Gyöngyös. Péter Gyula 667. sz. cs. Dombóvár. Pethő László 911. sz. cs. Rákospalota. Prónay Gyula 911. sz. cs. Rákospalota.

Pongrácz Ferenc 67. sz. Deákkúti cs. Sopron. Reich Sándor 653. sz. Somssich cs. Kaposvár. Rosenberg Ede és Gyula 921. sz. cs. Újpest. Sike Zoltán 760. sz. Pyrker cs. Eger. Soltész Béla 550. sz. Baross cs. Szeged. Svékus Olivér 171. sz. Erdősi cs. Debrecen. Szabó Ferenc 935. sz. Szent László cs. Rákospalota. Szabó Sándor 911. sz. cs. Rákospalota. Szántó János 760. sz. Pyrker cs. Eger. Székely-Ternovszky György 270. sz. Hajnal cs. Budapest. Szeles József 760. sz. Pyrker cs. Eger. Szeles László 550. sz. Baross cs. Szeged. Szemerédi Lajos 550. sz. Baross cs. Szeged. Tomkó László, Debrecen. Tulliusz József 550. sz. Baross cs. Szeged. Tusjak György 180. sz. Kárpát cs. Szarvas. Vég Zoltán 159. sz. Pápa. Verbó Dénes 911. sz. cs. Rákospalota. Vincze Béla, Szeghalom. Walient Péter 24. sz. Akarat cs. Kőbánya. 40. sz. Szekszárdi Cserkészek Fecske őrs. 40. sz. Szekszárdi Cserkészek Hiúz őrs. 40. sz. Szekszárdi Cserkészek Róka őrs. 67. sz. Deákkúti cs. Fecske őrs, Sopron. 67. sz. Deákkúti cs. I. őrs. Sopron. 198. sz. Pál cs. I. raj, Sas őrs, Rákospalota. 236. sz. Maróthy cs. Kakuk őrs, Gyula, 264. sz. Hunyadi cs. Solyom őrs, Rákosliget. 294. sz. Eszterházy cs. I. raj, Turul őrs, Eger. 550. sz. Baross cs. Bagoly őrs, Szeged. 550. sz. Baross cs. Sas őrs, Szeged. 653. sz. Somssich cs. I. raj, 3. őrs, Kaposvár. 921. sz. Venetianer cs. Oroszlán őrs, Újpest. 935. sz. Szent László cs. I. raj, Párduc őrs, Rákospalota.

Sorsolás útján I. díjat nyert: Tomkó László, Debrecen. Nyil-u. 2. sz. II. díjat nyert: Kováts Sándor 460. sz. Dr. Karácson cs. Győr, Batthyány-tér 13. sz. III. díjat nyert: Pongrácz Ferenc 67. sz. Deákkúti cs. Sopron, Ev. Lyceum.

A BETŰREJTVÉNY MEGFEJTÉSE.

A januári 1-i számban a kicsinyek számára közölt két betű-rejtvény helyes megfejtése:

1. Szilveszterest.
2. Boldog újévet mindenkinek.

Mind a két rejtvényt helyesen fejtették meg: Böszörményi Ferenc 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Csizsár László 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Erdélyi István 550. sz. Baross, Szeged. Forrai Miklós 139. sz. Fazekas, Debrecen. Harkay Pál 118. sz. Turán, Kecskemét. Kakasy László 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Kiss Lajos 203. Bocskay, Kisújszállás. Kiss László 550. sz. Baross, Szeged. Köhalmi Dezső 550. sz. Baross, Szeged. Macsánszky József 550. sz. Baross, Szeged. Mészáros Sándor 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. ifj. B. Parragh Béla 99. sz. Mátra, Gyöngyös. Pinthoffer Ervin 458. sz. br. Eötvös, Ercsi. Szeles László 550. sz. Baross, Szeged. Sziky László 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Toroczky Endre 203. sz. Bocskay, Kisújszállás. Tulliusz József 550. sz. Baross, Szeged. 203. sz. Bocskay cs. VII. Kiscserkész őrs, Kisújszállás.

Sorsolás útján I. díjat nyert: Köhalmi Dezső 550. sz. Baross cs. Szeged, Orgona-u. 1. sz. II. díjat nyert: Kakasy László 203. sz. Bocskay cs. Kisújszállás.

Néhányan azzal a kérdéssel fordultak a szerkesztőséghez, hogyan lehet az, hogy a Magyar Cserkész nem közölte nevüket a megfejtők között, pedig ők küldöttek be pályázatot. Ennek többféle oka lehet: 1. A megfejtés nem volt helyes. 2. A levél a kitűzött határidőn túl érkezett meg. 3. A pályázó elfelejtette aláírni a nevét. 4. A megfejtő megfeledezett a levél feladásáról s az ma is ott pihen valahol az algebra könyvében.

A Magyar Cserkészszövetség
összes központi hivatalainak
hivatalos órái:

naponként d. e. 9—1-ig és d. u. 4—7-ig.

Pénztár-órák: naponként 11—1-ig, d. u. 4—6-ig, kivéve a szombat délutánt.

Az országos elnök és az országos fő-tisztviselők fogadó ideje:

Witz Béla országos elnök fogad: hétfőn d. u. 6—1/2-ig, pénteken 5—7-ig.

Temesi Győző dr. országos társelnök

(ellenőrző) szerdán és pénteken d. u. 5—7-ig.

Faragó Ede országos vezetőtitst szerdán és csütörtökön d. e. 9—1-ig és d. u. 4—6-ig.

Major Dezső dr. országos ügyvezető főtitkár mindennap 9—1-ig és szerda és szombat kivételével d. u. 4—7-ig.

Borsiczky Sándor dr. országos ügyész szerdán, csütörtökön és szombaton d. u. 5 órakor.

Kosch Béla gazdasági főtitkár minden-

nap, szerda és szombat kivételével d. u. 4—6-ig.

Molnár Frigyes dr. külföldi ügyek főtitkára kedd, csütörtök 6—8-ig.

Vidovszky Kálmán a Magyar Cserkész szerkesztője kedd d. e. 11—1-ig és szerda d. u. 5—7-ig, péntek 5—6-ig.

Éri Emil országos vezetőtitst helyettes kedd, csütörtök, szombat 5—7-ig.

Sztrilich Pál országos vezetőtitst helyettes hétfő, csütörtök, péntek 4—7-ig (Cserkészház), szombat, vasárnap Cserkészpark.

A KIS ŐRSZEM.

Erdő szélén, nyári melegben
Szellő nem jár, még fű se rezzen;
All a kis őrszem, botja kezébe,
Hívja az árnyék hús delelőre;
Hívja a csermely, tikkadt a szája,
Nem mehet inni, tiltja szabálya —
S ott marad állva.

Kisdéd felhő támad az égen,
Szélvész hajtja büszke-kevélyen;
Mordul az égbolt s közbe szavára
Csapkod a villám fák sudarára;
Ömlik a zápor zúgva le rája,
És a kis őrszem — bár bőrig ázva —
Ott marad állva. Erdélyi Tibor

Bpest, 314. cs.-cs.

Egy éjszakai őrség.

Sötét van, kellemetlenül sötét. Ilyenkor az ember érzi a testén a sötétséget, mint egy kiállhatatlan folyadékot és szeretne belesuhogtatni a botjával.

Ha a balatonkenesei országúton óvatosan bandukulunk, elénk csillan három kis lámpafény. Ez a községi szedreskert és a három lámpa jelzi a 22-es ózdiak táborát. Egy lámpa kivilágít az országútra, egy a keskeny gyalogútra, mely a tábor előtt vezet el, egy pedig a kémények, ponyvák, árkok furcsa labirintusát világítja meg; a konyhát.

Különösen vannak ezek a lámpák elhelyezve; körül minden világos, a tábor területén azonban ismét csak sötétség. A negyedik oldal sötétben maradt, egy jól összefont sövény húzódik ott, egy gyümölcsös kert határát jelzi.

Hiszen itt alszik az egész tábor. De nem. Ha beállunk mi is a sötétség területére, megpillantunk két kis embert, amint a sátor mellett ülnek és nagybotot szorongatnak a markukban. Nevetséges. Hogy eldobnák ezek a botot, ha zörrenne a bokor. De most még ülnek és néznek. Hej, a negyedik oldal, az sötét, ijesztően sötét. Fák vannak ott, amik megakasztják a szemet. Vajjon mi lehet azokon túl? — Hiszen ott villog valakinek a szeme! Oda kellene menni. De nem megyek, még meg találná fogni a lábamat az az indiánus. — Ejnye, mi volt az? Hiszen az indiánusok nem szoktak nyávogni! Ettől a macskától bizony megijedtem. Hiszen nem is olyan rémesek ezek a bokrok.

Azért mégis érdekes, hogy milyen különös gondolatai vannak ilyenkor az embernek. Azt hinném, hogy az a nagy micsoda ott, egy ember, aki áll és csak néz rám. Ej, már oda sem nézek. Gondoljunk másra. Milyen jó volt délután a Balaton, olyan jó volt birkózni a vízben, az őrsvezetőm véletlenül majd kiütötte a fogamat. — De azért mégis tehettek volna egy lámpát oda a bokrok közé. Szinte az ember szeme közé ásit a sötétség. Ásit a sötétség és mik jutnak ilyenkor az eszembe. Bár már én is az ásitásnál tartanék! — Vajjon meddig kell még itt ülnöm? — Hiszen még csak háromnegyed tizenkettő! Huh, mindjárt jönnek a kísértetek. Ej, mese. Hiszen azokat Kálmán király eltörölte; vagy a boszorkányokat törölte el? Nem is tudom már, mit törölt el, valamit eltörölt. Bár törölte volna el az éjszakai őrséget. Minek is itt örködni? Otthon pél-

dál sohasem örködnék. Milyen különös is volna, ha este édesapám odagyűjtene bennünket a sparhét köré, rátenne három darab fát a tűzre és beosztaná az éjszakai őrséget. Tíz-től tizenkettőig édesapám, tizenkettőtől kettőig a bátyám, négyig én, hatig pedig az öcsém, aki azonban tartozik a kondérokra kimosni. Jó vicc, hiszen nincsenek is nálunk kondérok. Érdekes volna, ha otthon is kondérban főznék a levest. — Aztán a parancsnok úr odajönne, hogy készen van-e az ebéd? — Mindjárt jönnek a gyerekek a fürdésről. — Ni, már énekelnek is, milyen érdekesen énekelnek. Mintha harang is szólna. Vagy talán a toronyóra üt? Tizenkét óra van. — Rögtön gyerekek, azonnal kész az ebéd!

Napos tiszt úr, lehet sorakoztatni. — Sorakozó, sorakozó! Ni, úgy állnak, mint a katonák. — A csehek is így álltak egyszer Ózdon, még a kalapjuk is ilyen volt, mint a cserkészkalap. De azután elmentek és jöttek a vörös katonák. Azok is elmentek és jöttek az oláhok. És akkor ágyúztak. Ugy szólt, mint mikor az ég dörög. Igaz, hogy mikor kugliznak, az is úgy szól, mint a menydörgés. Egyet gurítok, jobb dáma, egyet gurítok, bal dáma, ej, hiszen az itt mindegy, egyformák mind, csak a királynak van nagyobb feje. Lehet, hogy mikor a kuglit kitalálták, a királyoknak nagy fejük volt. — Csakugyan, hiszen Mátyás királynak nagy feje volt, vagy talán az orra volt nagy? Mátyás, az volt aztán a jó király, megverte a cseheket. De majd mi is megyünk, szól a puska, az ágyú, bum, bum, bim, bam, bum.

Mi az, harangoznak? — Ni, hiszen itt nagyon sötét van, ez az egész pedig úgy néz ki, mintha én aludtam volna. És mi ez a harangszó? Ja, éjfél ut a toronyóra. Fel kellene már költeni a másik őrséget. — Ejha, mi csörrent ott a bokorban? Hisz ott úgy fénylik, mint egy csizma. És ott villog a fokok. Ez meg itt egy láb. És Teremtőm, segíts, itt áll az egész hozzátartozó ember.

— Állj, ki vagy?

Csend.

— Mondja meg, hogy kicsoda maga, mert hozzá vágom a botot!

Ismét csend; a fiú hajít, tompa ütés zaja, az idegen fájdalmasan elkiáltja magát, visszaugrik a sövény közé, sietve távozó léptek és ismét csak a vak csend. Majd meglevenedik a tábor, lábdobogás, rajvonal, bejárják az egész környéket, de már semmit sem találnak.

Talán ez is álom volt? Lehet. Reggel azonban éles késsel vágott rést találnak a sövényen, melyen egy ember kényelmesen bebujhat, a sátorárok puha földjében pedig egy széles csizmanyom. Este a tábor tüz körül megbeszélnek a nap eseményeit és a várakozásteljes csendben felhangzik a parancsnok szava:

— Doros és Tuza, álljatok fel!

Béll Béla,

a 22-esek rajvezetője.

KRÓNIKA

A cserkész, ahol tud, segít!

Mélyen tisztelt Szerkesztő Ur!

Engedje meg, hogy a „Magyar Cserkész” lapjain tehessek bizonyosságot annak az igazságáról, hogy: „a cserkész ahol tud, segít.”

1928 aug. 18-án utaztam két kis gyermekkel, egy 4 éves kis fiúval és egy 2 és fél éves kis lánnyal. Végig a Balaton-par-

ton mentem, hogy a vidék szépségében gyönyörködhessem. Rövidebb útirány is lett volna, de épen azért mentem arra, hogy a Balaton is láthassam.

Fonyódon kellett volna a kaposvári vonatra átszállanom és tévedésből egy álmóssal közelebb leszáltam Bélételepen. Csomagokkal és két kis gyerekkel egyedül voltam. Dél előtt 11 óra volt s fél 12 órakor az én vonatom indult Kaposvár felé Fonyódról.

Mikor megláttam az állomás nevét, nagyon megijedtem, mert engem délután két órakor Kaposváron kocsival vártak; ha el nem érem épen ezt a vonatot, csak este 6 órakor értem volna Kaposvárra. Eszembe jutott, hogyan megyek két gyerekkel, csomagokkal 8 kilométeres útra?

Ismeretlen voltam azon a vidéken, megkérdeztem az irodában, hogy oda tudnék-e érní, mire indul a vonat. Azt felelték, ha nagyon tetszik sietni, talán igen. Nem vesztettem el a reményt s elindultam, de alig léptünk ötvenet, az én kisfiam elém állt és kijelentette, hogy ő már nem tud jönni, mert elfáradt.

— De Józsikám, muszáj most sietni, mert nagy baj lesz, ha nem érünk Fonyódra, mire indul a kaposvári vonat!

Nem törődött az én Józsikám azzal, hanem megállt. A kislányt és a csomagokat pedig vinni kellett. Egy kis ideig ott álltunk s mégis elindultunk. Ahogy megyünk, hallom, hogy egy autó közeledik felénk. Integtettem zsebkendővel, gondoltam, csak felvesznek a bennülő, ha megmondom, milyen helyzetbe kerültem. De bizony robogtak tovább.

Később közeledett egy férfi, aki szintén Fonyód felé sietett. Megszólítottam s kértem, hogy venné fel az egyik gyermeket, én pedig viszem a másikat és a csomagot. Végig hallgatta s azt felelte: „azt már nem teszem”. Nagyon rosszul esett az elutasítást hallani s megint csak mentünk, de lassan haladtunk.

S ekkor értünk oda, ahol a kaposvári cserkészek sátrai voltak leütyve. Két kis cserkészt láttam meg a sátrak közt.

Odaszóltam s elmondtam hamar, hogy milyen kellemetlen a helyzetem. A kis cserkész el tudta gondolni, hogy milyen sokat segít nekem, ha felfogja és elhozza a fonyódi állomásra az egyik gyermekét.

Vele volt egy másik kis cserkész s egyik az egyiket, másik a másikat vette föl, én meg a csomagot, és bizony futottunk egész Fonyódig.

A víz folyt a kis cserkészek arcáról az enyémel együtt, de a vonatot ott értük. Felszálltam a vonatra és onnét nyujtottam, a mozgó vonatról pár pengőt a két kis cserkész felé, de ők azt felelték: „kötelességből segítettünk”, nem fogadjuk el a pénzt.

Mélyen tisztelt Szerkesztő Ur! Önkéntelenül az irgalmas Samaritánus jutott eszembe, mert azt a munkát végezte a két kis cserkész velem. Most is és amíg élek, hálásan gondolok a két kis cserkészre, mert alig bírta el szegényke az én kis követ Józsikámat, akit elég az apjának is elvinni egy kilométernyire, hát nekik szaladva milyen nehéz lehetett.

Előre is megköszönve Szerkesztő Ur szíveségét, maradtam teljes tisztelettel: Pápa, 1929. január 7-én.

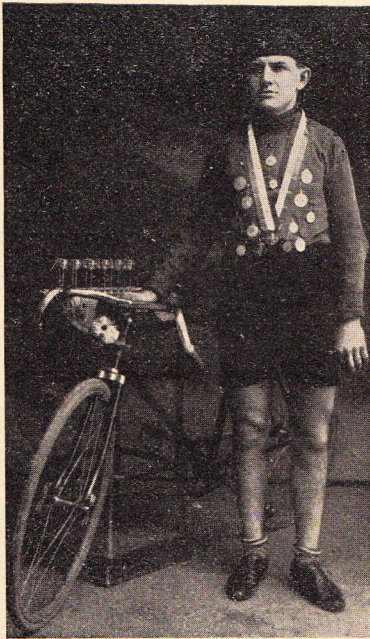
Szalay Sándorné.

Kiadóhivatal hírei:

Tisztelettel kérjük ezúton előfizetőinket, hogy saját érdekükben az előfordulható reklamásiók elkerülése végett: 1. Az előfizetéseiket csakis a Magyar Cser-

készben szereplő előfizetési díjak (6.40 3.60, 2.— P) formájában fizessék be. — 2. A befizető-lapon néhány rövid szóval jelezzék az összeg rendeltetését (pl. két példány Magyar Cserkész fél évre stb.). 3. Leveleiket lehetőleg a befizetés előtt vagy azonnal egyidejűleg juttassák el a kiadóhivatalba, minthogy később érkezett levélhez szóló befizetések esetleg nem a levélben jelzett kérés szerint intéztek el.

Téli élet a Hárshegyi Cserkészparkban. A Cserkészparkban a tartós hóval együtt beköszöntött a fokozott téli élet. Szánkázás és sielés eleveníti meg a különben kihalt vidéket. A Park területén kitűnő, de veszélytelen rödlipályák vannak, sielésre pedig a terep mindenütt alkalmas. Kezdő csapatoknak, előzetes megbeszélés alapján, a Cserkészpark síkeszlete és oktató rendelkezésre áll. Belépődíj melegezőszobával 10 fillér. Forró tea pedig 20 fillér.

Kontos József,

a törökszentmiklósi 957. sz. Wesselényi Miklós cserkészcsapat tagja, 3 országos bajnokság, 3 első díj, 7 második díj, 3 harmadik díj és több tiszteletdíj tulajdonosa.

Rövidesen megjelenik az **öregcserkészek könyve**. Már nyomdában van a Faragó Ede szerkesztésében megjelenő **öregcserkész könyv**, amely a „Öregcserkész utjai” címen fog hamarosan megjelenni. A gazdasági hivatal minden csapathoz küldött előfizetési felhívást. Nagyon helyesen teszik a csapatok, ha minél előbb megrendelik e könyvet, mert tekintettel a nagy nyomdaköltségre, csak annyi példányban adják ki a Szövetség ezt a régen várt művet, ahány az előrelátható szükséglet. Az „Öregcserkész utjai”-t a magyar cserkészmozgalom legkitűnőbb vezetői írták. Az írók nagy gyakorlati ismerete s írói készsége biztosítja az öreg-könyv értékét. Nem hiányozhat egyetlen öregcserkésznek vagy vezetőnek asztaláról sem.

Országos távjeladó gyakorlat. A cserkészszövetség pünkösd napján igen érdekes, nagyjelentőségű távjeladó gyakorlatot rendez, amelybe belevonja lehetőleg

az egész ország cserkészetét. A pünkösd távjeladóról természetesen még sokszor fogunk írni, most csak annyit, hogy tanulják és gyakorolják a csapatok az összes jeladási módokat (morze, zászló, nap-távíró, szemafor stb.), mert mindegyikre szükség lehet.

A cserkészszinduló gramofonlemezen. — Bizonyosan örömmel veszi tudomásul minden gramofont szerető cserkész azt a hírt, hogy rövidesen a cserkészszinduló gramofonlemezen is forgalomba kerül. Kiváló zenekar és énekkar közreműködésével vették fel lemezre a mi nagyszerű indulónkat.

Mentsük meg az elhagyott gyermekeket! A „Pronos” gyermekmentési bizottság belügyminiszeri engedéllyel izléses bélyeget hozott forgalomba 2 filléres áron. A bélyeg ára rendkívül fontos emberbaráti célt szolgál. A „Pronos” gyermekmentési bizottság — amelynek fővédnöke Bethlen Istvánné öngyműködésével — t. i. azt tűzte ki feladatául, hogy gyermekotthonokat létesít abból a célból, hogy ott elhagyott, arra rászoruló gyermekeket neveljen fel, felekezeti különbség nélkül, a magyar hű, derék polgáraivá. Aki szereti a magyar gyermeket, akinek jó szíve együttérző az ártatlan csöppségekkel, az bizonyosan nem megy el érzéketlenül mellett az akció mellett és nem tagadja meg filléréit — amelyekkel e bélyegeket megvásárolja — e nemes munka támogatásáért. A cserkésztestvéreknek szerető figyelmébe ajánljuk a „Gyermekmentés” bélyegeket, emlékeztetve mindenkit törvényünkre: „A cserkész ahol tud, segít!”

Jutalomban részesülnek a pontos csapatok. Az Országos Titkári Hivatal ezúton köszöni meg azokat a tartalmas, szép évi jelentéseket, amelyeket az előirt határidőig, január 15-ig 179 csapat és azóta január 23-ig további 60 csapat küldött be. A jelentésekre részletes feldolgozásuk kapcsán, főként a „Vezetők Lapjában” még vissza fogunk térni.

Itt említjük meg, hogy az Országos Intézőbizottság, méltányolva a pontos és lelkiismeretes munkát, azok között a csapatok között, amelyek jelentésüket az előirt határidőig, január 15-ig postára adták, mintegy 2600 pengő értékű cserkészfelszerelést oszt ki a csapatok részéről szolgálati úton benyújtott kérelmek alapján. A kérvényeket február 6-ig kell benyújtani az illetékes kerületnél, hogy azok a február havi Országos Intézőbizottsági ülésen tárgyalhatók legyenek.

Alant közöljük a kimutatást azon csapatokról, melyek évi jelentésüket már beküldötték, azzal a megjegyzéssel, hogy amely csapat eddig nem küldötte volna meg jelentését, azt a saját érdekében is sürgősen pótolja.

Határidőre beküldött évi jelentések:
2, 3, 4, 5, 8, 10, 14, 15, 18, 22, 24, 25, 30, 31, 34, 35, 39, 40, 43, 47, 49, 52, 54, 55, 56, 64, 66, 69, 70, 72, 74, 79, 83, 85, 88, 95, 96, 98, 101, 103, 106, 114, 115, 128, 129, 133, 134, 139, 141, 145, 148, 151, 155, 157, 160, 168, 175, 178, 179, 180, 192, 194, 195, 197, 198, 199, 202, 203, 204, 205, 212, 213, 215, 216, 218, 223, 227, 234, 236, 237, 246, 248, 249, 250, 252, 258, 261, 263, 264, 265, 267, 270, 282, 287, 288, 289, 291, 293, 294, 297, 298, 301, 304, 306, 309, 311, 314, 317, 321, 328, 329, 330, 332, 334, 337, 359, 362, 366, 371, 450, 452, 454, 455, 458, 460, 462, 550, 552, 555, 556, 557, 564, 565, 568, 569, 574, 575, 588, 651, 653, 654, 663, 664, 665, 666, 667, 671, 751, 752, 753, 755, 756, 758, 759, 761, 762, 763, 765, 766, 857, 858, 867, 905,

908, 913, 915, 916, 925, 926, 929, 934, 935, 937, 957, 958, 960, 968 és 854. cserkész csapat.

Országos Titkári Hivatal.

Tanulmányút és turisztikai kirándulás a norvég fjordokhoz. Tisztelettel értesítem az érdeklődőket, hogy az 1929. nyarán kirándulást rendezek Norvégia csodás partjai és szigetei közé.

Utirány: Budapest—Prága—Lipcse—Hamburg—Odda—Gudvangen — Balhomen—Öie—Hellesylt—Merok — Svartisen — Nordkap—Hammerfest — Lyngseidet — Trollfjord—Digermulen—Olden — Bergen Hamburg—Belin—Dresda—Budapest.

Indulás július 1-én, visszatérés július 24-én.

A tengeri út maga 15 napig tart egy 2000 személyt befogadó luxushajón. A hajó mindenütt partok mellett halad, közvetlenül a fjordok közelében. Menet-jövet többször kiszállunk. Helyi vezetők kalauzolása mellett megtekintjük a közeli városokat, természeti szépségeket és érdekességeket (a föld legészakibb városa, éjfél nap, lapptanya, rénszarvacsorda, norvég etnografia, vízesések, gleccserek stb.).

Részvételi díj 550 vagy 625 pengő a kabinok minősége szerint. Ez az összeg magában foglalja a vasút- és hajó-, a napi ellátás-, a szálloda-, vízum-, a hotelig és vissza való szállítás- és borrhajók költségeit.

A jelentkezés már most esedékes a kabinok lefoglalása miatt. Foglalként tessék 100 pengőt beküldeni a Pesti Hazai Első Takarékpénztárba (VIII., Népszínház-u. 33.). Az utiköltség hátralévő része június 15-ig törleszhető. Visszalépés esetén az összeget levonással visszatértem.

Közvetlenül az utazásra vonatkozó tanácsokat, utasításokat magában foglaló prospektust a résztvevő utitársaknak májusban küldök. Felvilágosítással addig is készséggel szolgálok. Válaszbélyeget kérek. VIII., Homok-utca 9. Telefon: József 410—63. Ispánovits Sándor polg. iskolai igazgató.

Leghosszabb alagútak: New-Yorki (víz-alatti): 29.400 m, Simplon 19.803 m, St. Gotthard 14.990 m, Mont Cenis 13.636 m, Arlberg 10.270 m.

Leghosszabb hidak: Csao-hing-i útvezeték (viadukt, Kína) 144.000 m, Nagy-Sóstó (Salt Lake) hídja 31.000 m.

Legmagasabb építmények: Eiffel-torony 300 m, Naueni szikratávíróállomás (német) 260 m, Eilwessei szikratávíróállomás (német) 250 m.

Legmagasabb hazai épületek: Székesfehérvári rádióállomás 152 m, esztergomi főtemplom 100 m, Szt. István-templom Bpest 96 m, Országház, Bpest 95 m, Mátyás templom, Bpest 80 m, Budai kir. palota 62 m, Ezeréves emlék, Bpest 36 m.

A marólúgos mérgezések száma a lúgkőárúsítást szabályozó rendelet óta felére csökkent.

A Szegedi Baross Szövetség 500 P-t adományozott az iparos-cserkészekből álló szegedi „Baross” csapatnak.

Miskolc városa ingyen-telket adományozott cserkészház céljára.

Új cserkész-jelvény Angliában. Az Eszperantista Cserkész Egyesület közli, hogy a Brit Cserkész Szövetség nemrég új jelvényt szervezett: az olvasó jelvényét. Feltételei a következők: a cserkésznek egy év alatt el kell olvasnia tizennyolc könyvet és aztán a könyvek címét és szerzőinek nevét tartalmazó jegyzéket bemutatni a vizsgáztatónak, ki szóbeli vizsga keretében ellenőrzi, hogy megértéssel olvasta-e el a könyveket. Ezenkívül bizony-

ságot kell tennie arról is, hogy a könyvek megőrzéséhez és rendbentartásához is ért.

Az új jelvény célja: először jó szerzők munkáinak olvasása, vagy egyénileg a cserkész számára hasznos és érdekes könyvek olvasása, másodsor pedig hozzászoktatni a cserkészt a rendszeres olvasáshoz, mely most általában hiányzik a — brit ifjúságnál.

Amint a cserkészmozgalom a külföldi országokban egyre közelebb jut „nagykorúságához” (az angliai Jamboree az angol cserkészet nagykorúsági ünnepe lesz), egyre több a cserkészesküvők száma. Egyre-másra hallunk olyan házasságkötésekről, amelyeknél vagy a vőlegény, vagy a menyasszony, de gyakran mind a kető a cserkészmozgalomból került ki. Érdekelni fogja a régebbi idő óta működő magyar cserkészeket, hogy báró Pallandt rülöp, a hollandi cserkészek megbízottja, aki a Prins der Nederlanden nevű magyar cserkészalapítvány létrejöttének idején Magyarországon járt, nemrég esküdt hűséget Voorwijk k. a., ommeni farkaskölyök-vezetőnek. Tudjuk, hogy külföldön a kiscserkészet vezetői többnyire hölgyek, és angol női Cubmaster-ek fognak nemsokára hozzánk is ellátogatni a kenői cserkészek kivül. Az új házaspár cserkészruhában, autón hajtattott végig a cserkészek sorfala között, akik virágos cserkészbotokkal alkottak diadalkaput.

A hollandusoknak virágzó cserkészcsapataik vannak Keletindianában is. Egész külön szövetség működik ott. Egyike a legjobb csapatoknak a semarang. A csapat többsége másodosztályú és ez azért van rendjén, mert táborba ott csakis másodosztályú cserkész mehet. Április végén, amikor megszűnik a tropikus esőzés, már week-end táborokba mennek a holland-indiai fiúk. A nyáron folyt le Jáva szigetére a rally, vagyis cserkészeszemle. A jávai cserkészek különösen büszkék hatalmas házalakú sátraikra, amelyeken többméteres felülvilágító ablakok is vannak. Sátorcöveket természetesen bambuszból faragtak, a sátorponyvákat parafinnal maguk vízhatlanították. Hogy a cserkészbátákat elég szigorúan veszik, talán bizonyítja az is, hogy egész Jávában alig van három elsőosztályú cserkész.

Az Egyenlítő tájáról akár a Nordkap-ig mehetünk, mindenütt találunk cserkészeket. Míg a tropusokon a bambusz, fenn a magas északon a fenyőfa ad hajlékot nekik. Norvégiában alig van csapat, amelyik fel nem építette a maga deszkaházát. Érdekesek ezek a sokszor emeletes barna faépületek, zöld zsugátereikkel, fehér ablakokkal. Mindegyik előtt magas árbócon ott leng a kékkeresztes piros lobogó. — Ahányszor elmennek előtte, tisztelegnek.

A zászlónak minden nemzet cserkészei meg szokták adni a tiszteletet, Angliában és Amerikában azonban ezzel a zászlótisztelgesséssel kezdődik minden összejövetel. Amerikában, ahol a „cserkésznap” egy héten tart minden évben, ez a februári héten a csillagos-sávos lobogó disz-

lik mindenütt. Az idén, február 8-án 19 esztendő fiataljává serdül Amerika cserkésze és ekkor kezdődik a cserkészhét rengeteg ünnepével, bemutatásával. Egyébként erősen készülnek Birkenhead-be és mint a dán cserkészlap is közölte Márton rajzát a Pufi kutyától kísért cserkészlől, akinek „a háta egy ruhatár és mozgókonyha”, már égnék a kíváncsiságtól, milyen lehet a magyar cserkész, ha sok van belőle? JOE.

KÖNYVISMERTETÉS

Verseny-termelési útmutató címen Radnóti István és dr. Filó János szerkesztésében rendkívül érdekes könyv hagyta el a sajtót, amely bizonyosan nagy hatással lesz a magyar mezőgazdasági termelésre. A legkivalóbb szakírók írtak ebbe a könyvbe alapos, amellettt egészen népszerű cikkeket arról, hogy mint lehetne a mezőgazdasági termelést hatalmasan fel fokozni. A könyvet részletesen nem ismertetjük, de felhívjuk kiváltképpen az öregcserkészek figyelmét arra, mert nekünk érdeklődéssel kell figyelemlünk minden olyan munkát, amelynek az a célja, hogy országunkat emelje és a nyugati kultúrnműzetek mellé állítsa. A versenytermelési útmutató — melynek kiállítása is igen csinos és gazdagon illusztrált — 3 P-ért szerezhető be. (Budapest, IX., Bakács-utca 8.)

A si-sport kézikönyve. Naponta ezen és ezen fordulnak friss érdeklődéssel a legnépszerűbb téli sport, a siefel felé. A si-sport táborának új híveit és régi rajongóit egyaránt olvasónak vallja majd dr. Schwicker Richárd sísövetség elnök és többszörös bajnok most megjelent kézikönyve: A Si-sport, amely a futás, ugrás, iordulás, lendület, lesiklás és tréning minden vonatkozásában gyakorlati útbaigazítást nyújt. Hetvenöt kitűnő kép illusztrálja a szép kiállítási kötetet, amely kezdőknek és haladóknak nélkülözhetetlen útmutatója. A Si-sport 2 P 40 fillérért minden könyvárúsító helyen kapható.

Új ifjúsági regény. Buday Géának, a makoí reálgimnázium tanárának mos jelent meg a szerző kiadásában újabb ifjúsági regénye „Lord” címen. A hangulatos, szép kis regény Lordól szól, egy okos és bohókás kutyáról. Mindnyáján megkedveljük Lordot, elmulatunk vidámtettein és mi is aggódfa kísérjük a farkasok ellen való küzdelemben, ahol Lord öt kis gyermek életét menti meg. Hőstetteit és szelidségéért mindenki megszereti Lordot, csak ép fajtája, a kutyák között válik népszerűtlenné. s ez lesz végzete szegénynek, egy napon társaitól összemarcangolva találják rá az emberek.

Ez a kis regény szinte üdítőleg hat a mai Nick Carter és Buffalo Bill című „ifjúsági” könyvek között. Mindenkinnek melegen ajánljuk a szép kiállítási, 100 oldalas kitűnő ifjúsági olvasmányt. Ara 8 P.

Attekintő lap Csonkamagyarország térképeire. Arjegyzékkel kapcsolatosan nemrég jelent meg az Állami Térképészet kiadásában. A 10 fillérért kapható lap arra való, hogy a csonkaország bármely területére vonatkozó 1:200.000 általános, 1:75.000 részletes és 1:25.000 felvételi térképek újabb vagy régibb kiadásáról tájékozódasson.

Térképázatok gyakorló rajzfüzete. Összeállította Kogutovicz Lajos, 32 old.,

Kókai Lajos kiadása, Budapest, 1928. — Aki e füzet ötletes vezérvonalai nyomár az egész anyagot gondosan végigrajzolta az alaposan megtanulhatja nemcsak a térképázatok, hanem útitervek, kilátásvázlatok elkészítését is. A térkép megértését, megkedvelését szolgáló füzetet minden cserkésznek melegen ajánljuk.

I. KERÜLET.

Gépkezelő tanfolyamot rendezett a budapesti kerület nov. - 2.—dec. 17-ig tisztjei, segédtisztjei és öregcserkészei számára. A 40 elméleti előadásból és 5 gyakorlati oktatásból álló tanfolyamot 64-en végezték el.

II. KERÜLET.

A miskolci ref. reálgimnázium 19. sz. Bükk cserkészcsapata január 19-én tartotta ünnepélyt 10 éves fennállásának emlékeztére. A közönség zsutolásig megtöltötte a reálgimnázium tornacsarnokát. 5 óraor az agyondédelgető nevelési mód szimbolizálására egy kis cserkészjelölt vonult fel, hermelin palásttal, fehér ruhában. Kísérik az őrvezetők őrsi zászlóval. Eimondja, szűk volt a város sok rídeg tala, vasári zaja, kivágyott a szabadba... Mire a függöny ismét felgördül, a kis cserkészjelölt mint acéos cserkész jelenik meg s lelekkel ígéri a szebb jövőt.

A csapat éneke vezette be Zsupán László ker. ügyv. elnök, alapító parancsnok beszédét, aki sok szeretettel beszélt a csapatról, annak alakulásáról, fejlődéséről.

Az ünnepély második részében Koszterszitz József „Nemzetközi asztaltársaság”-át adták elő. Ahol a korhú jelmezekben felvonuló Julius Caesar, Homeros, Mohamed, Tutenkhámen, Szvatopluk, Napoleon, Confucius a kis magyar fiú fanatikuss hazaszeretettét látva, arra a meggyőződésre jutnak, hogy nem kell féltetni azt az országot, melynek térképét a „jövő” őrzi.

A kerület nevében Sáfrán Ferenc, a kerület elnöke üdvözölte a csapatot.

A szíves üdvözlésre Szabó József, a csapat jelenlegi parancsnoka válaszolt. Az ünnepély a cserkészdinulóval ért véget.

III. KERÜLET.

A keszthelyi 79. Festetics cs. csapat október havában megalakult második raja sikerült otthoni akadály-versenyt rendezett, amelyen a legtöbb pontot az első őrskapta. A raj minden őrsközvetője és segédőrsközvetője résztvett a helyben tartott kerületi őrsközvető-táboron.

Január 13-án ünnepélyes fogadalmel-tétel volt a helybeli plébánia templomban. 31 újonc tette le a fogadalmat dr. Janzso Tihamér cs. parancsnok kezébe. Az ünnepélyes cselekményt a szülők és a szervezőbizottság jelenléte, valamint a 379. Feltámadás csapatnak jelenléte nagyban

emelte. Ugyanakkor dr. Klempa Károly cserkésztsízt, premontrei tanár, megál-dotta az új (örsi és raj) zászlókat, ame-lyekkel a szervezőbizottság lepte meg a csapatot. A csapatnak 10 lelkes cserkésze nagy buzgalommal készül az angliai jam-boreera. A kedvező idő a téli sportok gyakorlását igen elősegíti és a befagyott Balaton jege a korcsolya-örsök intenzív cserkészmunkáját és sportolását előmoz-dítja.

Vidovszky Kálmán, a Magyar Cserkész szervezője, Szombathelyen jártában ja-nuár hó 13-án meglátogatta a kerület hi-vatalos helyiségét és hosszasan elbeszél-getett a Szy Géza társelnökkel megjelent vezetőséggel. — Ugyancsak felkereste Steiner Miklós premontrei gimn. igazga-tót, mint szervezőtestületi elnököt s az 50. sz. Hunyadi cserkészcsapat otthonát is. Díszszemle után kedélyes együttlét keretében sok értékes dolgot közölt a fiúkkal.

Az 50. sz. Hunyadi csapatban komoly téli munka folyik. Január hóban tizenhá-rman tettek a csapat tisztjeiből és öreg-cserkészeiből alakított bizottság előtt különféle különpróbákat s öten örsveze-tőt próbát. — 19-én nagy versenyek vol-tak a próbák anyagából.

Gayer Gyula dr. egyet. m. tanár, a tudományos körökben világszerte ismert növénytudós, akinek nevééről nemrégiben neveztek el Franciaországban egy új fe-nyőfaját, az 50. sz. Hunyadi csapat ve-zetősege számára tanulmányi kirándulást rendezett január 10-én a téli természet-ismeret gyakorlására. Ezúton is hálás köszönet érte.

IV. KERÜLET.

A tatabányai 463. „Szerencse fel!” cserkészcsapat 1929. január 13-án cser-készünnepélyt tartott. Az ünnepélyen „A két arabust” és a „Marciék három kívánságát” nagy sikerrel adták elő a bányászfiúk. Az előadást még vig tréfák és dalok tették mulatságossá.

A 450. „Pálffy” öregcserkészek ünne-pélyei. A győri Kath. Legényegylet 450. számú „Pálffy” öregcserkész csapata december 30-án évzáró, Vízkereszt nap-ján pedig műsoros évnyitó ünnepélyt tartott, amelyen a szervezőtestület kép-viselői, a vármegyei testnevelési vezető, több cserkészcsapat parancsnoka és ki-küldöttje, a cserkészszerűk és a mozga-lom barátai nagy számban vettek részt. A csapat Pelle László sárvári cserkésztiszt „Viharfiúk” című zenés cserkészművét adta elő. A műsort egy nagy tet-széssel fogadott parasztjelenet, magyar zene és komoly tartalmú, hatásos szava-lat egészítette ki.

V. KERÜLET.

Szarvas. Az elemi iskolák tanulóiból apród csapat alakult. Parancsnoka Né-methy Samu V. kerületi vezetőtisz, tag-jainak száma 12.

Baja. Az 560. sz. csapatnál Erdős József hittanár tiszt munkát vállalt.

Igazolások. Az O. I. B. jan. hó 16-án tartott ülésén igazolta a bácsalmási r. kath. egyházközség csapatát, 579. sz. Tomori Pál néven. A csapat parancsnoka Szabó D. Béla. Ugyanekkor nyertek igazolást a következő tisztek: Pa-kucs Jenő (157.), Szabó D. Béla (579.), Jachán Géza (550.), Reisz Antal (563.), Für István (277/ö.).

Ide nézz öregem,

az igazi cserkész csak ilyen cipőben jár.

Ne hagyd magad más cipőre rábeszélni, mert csak a **Ternóczky-féle cserkész-cipő** a legjobb és legolcsóbb, mert I. rendű anyagból készül, barna bagaria-bőrből

magas szárral, bőrbéléssel, vízmentes nyelvvel és burokkal, végig dupla talppal és bokavédő csattal

Jótállás mellett beszerezheted:

TERNOCZKY JÁNOS

„BAROSS” cipőüzemében,
Budapest, VIII., Festetics-utca 4.

V. KERÜLET.

Gyula. Az V. kerület január 20-án tartotta vándor tisztgyűlését Gyulán. Az elnöki megnyitó és a titkári jelentés után Faragó Edé orsz. vezetőtisztt tartott tartalmas előadást az apród munkáról, Temesi Győző dr. orsz. társelnök pedig részletesen tájékoztatta az összegyűlt tiszteket az angliai jamboreeről. A tárgyszorozat utolsó pontja volt Abraham Károly cserkésztsízt előadása a „Csapatok gazdasági vezetéséről”. A gyűlés után tiszti próba volt.

Az 554. sz. Gyula csapat január 19-én jól sikerült műsoros társestet rendezett.

Makó. Melczér Géza, az 556. sz. Szathmáry Pál csapat segédtisztje, de-cember hó 25-én véletlen szerencsétlen-ség folytán széngázmérgezésben meg-halt. Csapatunkat nagy szomorúsággal töltötte el cserkésztestvérünk tragikus halála. Igazi cserkész, a pontosság, sze-rényesség, odaadás, szolgálatkészség pél-daképe volt. A szeretett cserkésztestvér és hűséges bajtárs emléke szívünkben örökké élni fog.

A csapat december 22-én este 8 óra-kor a Horthy-parkban tartotta kará-csonyesti ünnepségét. A havas természet gyönyörű képet adott a bensőséges ün-nepségnek, amelyen a fiúkon kívül csak néhány szülő és leventeoktató vett részt.

Békéscsaba. Január 12-én az 568. sz. Körös csapat a békéscsabai Maróczy-sakkör csapatával 4:5 arányban mérkő-zött. A csapatban érvényesülő intenzív sakkélet vitéz Lukács György parancsnok tevékenységének eredménye.

A békéscsabai helybizottság az ang-liai jamboreera kiküldendő csabai fiúk támogatása érdekében gyűjtést indított meg, melynek már eddig is több száz pengő az eredménye.

SZERKESZTŐI ÜZENET

F. A. 758. sz. Méliusz Versed egész kedves és hangulatos. Lehet, hogy majd rákerül a sor. Csodálkozom, hogy csak most jöttél rá, hogy a télnek is milyen igaz örömei vannak. Remélem, jól mu-lattatok! — Ifj. B. P. B. 99. Mátra. Azóta már bizonyosan meg is kaptad a kért dolgot. Csak továbbra is tarts ki szor-galmasan. — 16. sz. Fasori Sas örs. Vá-rom szüntelen a beígért kedves látogatást, de úgylátszik, hiába. 20-án nem tudtam elmenni más elfoglaltságom miatt. De bármikor nagy örömmel mennék hozzá-tok. Várom a meghívást akár a Cserkészházban, akár a lakásomon, ahol minden-nap biztosan megtaláltok 3 és 4 óra kö-zött. — Ifj. S. I. 17. Szondy. Nagyon örü-lök, hogy már két év óta hűséges olva-sónk vagy. De épen ezért csodálkozom is, hogy versednek közlését kéred, hiszen ha az egyébként jóindulattal megírt „költe-ményedet” összehasonlítod a Magyar cserkészbizottság megjelentekkel, be kell lát-nod, hogy az még nem íti meg a mér-tékét. Ezért csak arra kérek, hogy légy tovább is hűséges barátunk, de az írás-sal ne fáraszd magad. — K. I. 2. sz. B. K. G. Ugye már megkaptad a kért szá-mot? Nagyon szívesen veszem, ha az em-lített apróságokat megírod és beküldöd a cserkészfűik írásai számára. — Ne csüg-gedj magyar! Ujabb verseidre nincs újabb mondanivalóm. Ezek is hangulato-sak, kedvesek. Csak tovább ezen az úton! — Hervadás. Legutóbbi verseiddel őszinte örömet szerzettél. Nagy és komoly fejlődést látok. Ezt azért merem így meg-írni, mert meg vagyok róla győződve, hogy az elismerés nem elbizakodást, ha-nem még mohóbb tanulást, még igazibb elmélyülést eredményez nálad. Nagyon szeretném, ha egyszer felkeresnél, hogy beszélhessek veled verseidről, mert egyik-másikkal kapcsolatban volna sok monda-nivalóm. De addig is csak írd és küldd el verseidet, még akkor is, ha keveset köz-lök. Csak ne volnál mindig olyan boron-gós, bánatos hangulatú! Már csak ezért is szeretném veled beszélni, hogy vagy meghúzzam a füledet, vagy megölelhesse-lek. — K. Gy. 311. Hidd el, hogy elég jól van összeállítva a cserkészbizottság anyaga, legjobb, ha azon nem változtattok. Ter-mészetes azonban, hogy többet tanulni lehet. Uj helyednek elved legyen: a leg-teljesebb szerénységgel, de a legnagyobb odaadással munkálkodj, segíts, ahol tudsz. Ezt biztosan nem veszik rossznéven. A késett szám elment. — Sz. I. 298. Lehel. Kérésedet szívesen elintézem. Gondos le-veledet köszönöm. Ne vedd rossznéven, hogy itt válaszolok rá. Csak maradj to-vábbra is a cserkészet nagyszerű elvei mellett, amelyek — leveledből látom — a te elveid. — „Julius.” Azt írod, hogy „ismeretlen” magyar költő vagy még. Sőt nekem sem áruod el nevedet. Nem baj! Sőt az sem baj, ha továbbra is ismeretlen maradsz, mert biz ez a beküldött vers semmiképpen sem alkalmas arra, hogy nevet szerezzen Neked. Lelkes ér-zéseidet természetesen őrizd meg, de nem kell arról mindenkinek tudni. — R. L. Ta-tabánya. Örülök, hogy újra felkerestél. Ujabb verseid ismét fejlődésről tanuskod-nak. Ne vedd rossz néven, ha ritkán köz-löm egy-egy versedet, mert hála Isten-nek sokan vagytok, akik egyre kedvesebb és jobb versekkel keresitek fel a Magyar Cserkészt. Csak ezért jut ritkán egy-egy fiatal íróra a sor. Várom a bányászcser-

kész verseket. — **N. K. Gy...ös.** Fájdalom, nem teljesíthetem kérésedet. A versedben nincs semmi poézis, se gondolat, csak egyszerű, gyengén sikerült leírása olyan eseményeknek, amelyet már nagyon sokan igen jól és szépen megírtak — **H. L. 85. sz. Zrinyi.** Érdemesnek érdemes írnod. De azt hiszem, csak a magad mulattatására, mert a nyomdafestékgig aligha juthatnak el verseid. Ez azonban nem baj. Sokszor megtörtént már, hogy valaki sokáig csak az asztaliókjának írt, a végén mégis lett költő belőle. — **Sz. B. 115. sz. Zrinyi.** Ez a versed annyira egy emberhez szól, hogy nem igen tarthat számat közérdeklődésre. Ahhoz egészen jónak kellene lennie. Sajnos, ezt nem mondhatom. Egyéb írásaidat mégis kíváncsian várom. — **V. L. Vác.** Van benned kétségkívül rajzolási készség, de még sokat kell tanulnod. Azért nekem küldhetsz be máskor is rajzokat, csak azt ne várd, hogy közölni fogom. — **Zsiga, Szarvas.** Örömmel látom, hogy újra irogatsz. Szeretettel köszöntelek. Kivánságod szerint fogom közölni majd írásodat. — **B. Gy. örsvezető.** Nagy betyárok vagytok! De az ötlet megér 1.40 P-t. Rendben van. Elengedem a kért összeget, abban a biztos reményben, hogy az ilyen ötletes fiúk úgyszemint egy csomó új előfizetőt. — **Székelly diák.** Nem szabad mindjárt a legrosszabbra gondolnod. Én nem plagizálásra, hanem csak erős hatásra gondoltam. Még jó, hogy nem vetted nagyon tragikusan a félreértett kritikát. A most beküldött verseid is biztatók, bár még nem értek meg a nyomdafestékre. Valószínűleg te sem ragaszkodol ehhez, hiszen Petőfi sem ambicionálta, hogy harmadik verse már meg is jelenjék. — **P. Miklós.** Örömmel hallom, hogy te is ép oly buzgó megfajtója vagy a M. Cs. rejtvényének, mint Döme. Hátha még azt hallanám, hogy a mi kedves lapunk nemcsak közös munkára indít, hanem minden ellentétet is kiegyenlítő közölte! — **N. G. 172. Erő.** Magyar levelezőt tengerentúli országban nem tudok ajánlani. Ha messzi vidék cserkészeivel akarsz levelezni, tanulj meg legalább angolul. — A „Nagy Főnök” a mi kedves Polcsi bácsink: Sztrilich Pál. — Azért jelenik meg külföldön, mert csak így juthat el megszállott területen élő testvéreinkhez is. Továbbítom véleményed. Bizonyosan jön majd még folytatás. A helyes megfajtást beküldők közt

sorsot húzunk. — **Z. K.** Te még mindig a régi jó világban jársz, amikor szerettek az emberek hosszú verseket olvasni. Ma már nehezen találnál még cserkészbartáid közt is olyan türelmes ifjút, aki a maga jószántából nekiülne a te 67 strófás hőskölteményed áttanulmányozásának. Még

A MAGYAR CSERKÉSZ

előfizetési ára:

Negyedévre 2 pengő,
félévre 3.60 pengő,
egész évre 6.40 pengő.

Előfizetni lehet a Magyar Cserkészsövetség Gazdasági Hivatalában: V., Hajnal-utca 6., készpénzzel, vagy postautalvány útján, vagy a Magyar Cserkész 31.428 sz. postatakaréki csekkszámánál.

*

A Magyar Cserkészsövetség
hivatalos lapja a

VEZETŐK LAPJA

Szerkeszti DR. KOSZTERSZITZ JÓZSEF

Szerkesztőség:

Sopron, Szent Imre-Kollégium.

Kiadóhivatal:

Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz.
(Cserkészház)

Előfizetési ára:

Félévre 2 P. ~ Egész évre 4 P.

Előfizetni ugyanúgy lehet, mint a
MAGYAR CSERKÉSZ re!

hozza nem is igazi vers ez, hanem csak afféle história, amelyet a régi vásárokon énekeltek. De már ez is divatját multá. **Zs. K. Budapest.** Versed bizony csak afféle klapancia. Sajnos, nem közölhető. Nem elég az érzés melegsége, költői érzés is kell ahhoz, hogy valaki mindenkinek tetsző verset tudjon írni. — **W. J. 92. „Csanád”.** Mégis csak használt a dorgatórium. Lám csak, milyen kedves íráskat rejtegettel előlem! Hát járja ez? Mindamélt visszavonom a makói gyámára szórt rágalmaimat. Belátom, hogy a hibát másban kell keresni. De én nem kutatok tovább... Örülök, hogy az elvesztett fiú visszajött. De többet aztán el ne kalandozz ilyen sokáig! Verseidet őszintén élveztem, a régi kedves hangok. Azért ugyan nem haragudtam volna, ha újabb színeket is láttam volna a hosszú csend után. Remélem, hogy a jól sikerült félév után ilyenben is gyönyörködhetem majd. A B. B.-vel való barátságkötésed nagyon kedvemre való. Mindkettőtöknek csak nyereségtek lehet ebből. — **B. S. „Fehér sás”.** Érzem, hogy meleg szívvel írtad, de ez még nem irodalom. — **M. I. „Bükk”.** Csak küldjed vissza, a kiadóhivatal kicseréli. — **H. L. Sopron.** Köszönöm a szép képeket. Azt hiszem, váratok kell egy kicsit. Sok az anyagom. De hát én is elég hosszú ideig vártam. — **Collega.** Szeretem az ambiciózus fiúkat. Örülök, hogy te is tele vagy ambícióval, de egy kicsit túl nagy fába vágtd a fejszédet. Hiszen ez a legnehezebb műfaj. Nem csoda, ha nem sikerült kísérleted. Mert bizony ez gyenge kis dolog. Próbálkozz előbb egyszerű elbeszéléssel, hiszen nem születhet az ember mindjárt drámaírónak. — **Sch. M. 33.** Köszönöm gondos, nagy munkádat. Nem szívesen hozok ilyen fajta rejtvényt, mert rengeteg helyet vesz el s talán már egy kicsit ki is ment a divatból. De azért — méltánylandó a te nagy szorgalmadat — lehet, hogy ennek szorítok helyet.

Felelős szerkesztő: VIDOVSZKY KÁLMÁN.

Felelős kiadó: KOSCH BÉLA.

Kiadja a Magyar Cserkészsövetség.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz. (Cserkészház.)

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én

Cserkészfűké a jövő,

de ne feledd, hogy a jelen is a cserkészeké. Használd jól fel a jelent és készülj a nagy feladatokra, melyeket a jövő tárhat eléd. A „MAGYAR CSERKÉSZ” nemcsak szórakoztat, de segít is e készülésben és mint igazi jó barát vezet azon az úton, melyen minden igaz cserkésznek és magyar fiúnak járnia kell.

A vonal mentén vágd ki és lev.-lapra ragasztva küld be a kiadóhivatalnak

A

„Magyar Cserkész” t. Kiadóhivatalának

Budapest, V.,

Hajnal-utca 6. Cserkészház.

Ezennel előfizetek a Magyar Cserkésze * egy évre
félévre 1929. évi
negyedévre

hó naptól kezdődőleg. Az előfizetési díjat ^{egyidejűleg} az első számhoz csatolt bef. lappal küldöm. Kérem a félévi előfizetésnek megfelelően az 1929. évi Cserkésznaptárat is.

Név: .....

* Meg nem felelő módozat törörendő.

Lakás: .....

A „CSERKÉSZBOLT”-ban

kapható

kiadványok árjegyzéke. 1929. II. 1.

I. KÖNYVEK:

Cserkészpróbák:

	Pengő
<i>Temesi</i> : Cserkészkönyv IV. kiad. egész vászonkötésben	2 [—] 3 [—]
<i>Sztrilich—Mócsy</i> : Cserkészsegítésgnyújtás kiskatéja	0 [—] 30
<i>Dr. Fodor</i> : Magyarország földrajza	0 [—] 40
<i>Sztrilich Mócsy</i> : Táborig munkák (II. kiadás)	0 [—] 80
<i>Buczkó</i> : Törvénytárgyazat	0 [—] 80
<i>Mócsy—Laschik</i> : Cserkészfizika és kémia (II. kiadás)	0 [—] 32
<i>Dr. Spilenberg</i> : A magyar cserkész daloskönyve III. kiad.	1 [—] 20
<i>Temesi</i> : Magyarország története	1 [—]

A különpróbák:

<i>Sztrilich Ranschburg</i> : Az erdők ezermestere	1 [—] 20
<i>Sztrilich—Ifj. Zsembery</i> : Jeladás	0 [—] 60
<i>Kosztka</i> : A könyvkötés	1 [—] 20
<i>Dr. Borsiczky</i> : A kerékpározás szabályai	0 [—] 60
<i>Fináczy</i> : Lassozás és sielés	0 [—] 32
<i>Erzb-ucker—Sztrilich</i> : Vízicserkészlet	1 [—] 20

Jellemfejlesztők:

<i>Könn</i> : Esto vir	2 [—] 50
<i>Prohászka</i> : Breviárium	1 [—] 60
<i>Foerster</i> : Az életművészete (V.k.)	4 [—] 10
<i>Sik—Schütz</i> : Imádságkönyv	5 [—]
<i>Dr. Tóth T.</i> : Dohányzol?	1 [—]
" Ne igyál!	0 [—] 80
" A tiszta férfiúság	5 [—] 50
" Ugyanaz amatőrökötésben	6 [—]
" A művelt ifjú	4 [—]
" Ugyanaz amatőrökötésben	4 [—] 50
" A jellemes ifjú	4 [—]
" Ugyanaz amatőrökötésben	4 [—] 50
" A vallásos ifjú, I. és II. kötet, füzeve	8 [—]
" Ugyanaz amatőrökötésben	9 [—]
" Krisztus és az ifjú	5 [—] 50
" Ugyanaz amatőrökötésben	6 [—]
<i>Dr. Schütz</i> : Katholikus erkölcsstan	2 [—] 80
<i>Sándor</i> : A kath. cserkész imái	0 [—] 80
Ugyanaz kemény vászonkötés	1 [—] 60
<i>Lieszkovszky</i> : Modor és jellem	5 [—]
<i>Dr. Marczell—Dr. Kosztierszitz</i> : A kemény parancs	5 [—]

Gyakorlati cserkészélet:

<i>Játékoskönyv</i> II. kiadás	1 [—] 20
<i>Nagy Főnök</i> : Indián iskola	1 [—] 20
" " Indián önvédelem	2 [—]
" " Vadászövénnyen	1 [—] 20
<i>Strömpl</i> : Térképolvasás	2 [—]
Szabadba fiúk	—30
Tengerre magyar	—30
<i>Temesi</i> : Kopenhágai Jamboree, 1929.	2 [—] 40
Nagytabori zsebkönyv	0 [—] 16
<i>Sik—Zsembery</i> : N. N. T. Emlékkönyv	2 [—] 40
<i>Öveges</i> : Időjóslás és időmeghatározás	0 [—] 90
<i>Kanabé</i> : Állataink téli álma	4 [—] 50

<i>Kiss</i> : Táborozás (II. kiadás)	0 [—] 16
<i>Lipthay</i> : Főzési receptek	0 [—] 08
<i>Hunyadi E.</i> : Táborszakácskönyv	1 [—] 50
<i>Gerritsen</i> : Farkaskölykök könyve	1 [—]
<i>Kovácsik</i> : Az erdő világa	1 [—] 20

Kötemények és színdarabok:

<i>Sik S.</i> : Sárlos boldogasszony	2 [—] 50
" " Magyar fiú szavalókönyve	6 [—]
" " " kötve	8 [—]
<i>Ércbrucker</i> : Erdő mellett nem jó lakni (cserkészvígjáték 1 felvonásban)	0 [—] 16
<i>Haranghy</i> : A két arabus (vígjáték) A modern cserkész-tábor (bohózat)	0 [—] 24
<i>Kosztér Atya</i> : Cserkész-tábor színpada	0 [—] 80
" " Marciék 3 kívánsága	0 [—] 16
" " Csillagszemű fiúk	0 [—] 16
" " Mese-zínház	4 [—]
" " Me-élnek a kulisszák	1 [—] 20
<i>Radványi</i> : Színdarabok	0 [—] 60
" " Gelencei fényjelek	0 [—] 40
<i>Skorka</i> : Kék ég alatt (versek)	0 [—] 80
A sajtóbizottság határozata szerint az előadás joga 10 példány vásárlásához van kötve.	

Cserkészregények

és elbeszélések:

<i>Dr. Farkas Gy.</i> : Hadak útján	0 [—] 96
" " Forrongó lelkek	2 [—] 24
" " Tábortűz üzen	1 [—] 16
<i>Gyökössy</i> : Palotai cserkészek	1 [—] 60
<i>Kosztér</i> : Pszichofutballisták	1 [—]
<i>Szombathy</i> : Mikulics szárazon és vizen	2 [—]
" " Cirok P. mozi-színész lesz	2 [—]
<i>Móricz Pál</i> : Rejtélyes Alföld	6 [—]
" " Hortobágyi legendák	5 [—]
<i>Radványi K.</i> : Napsugár levették Hazafelé	1 [—] 12 3 [—] 20
<i>Csaba J. dr.</i> : A múlt meséi	2 [—] 80
" " Hasad a hajnal	1 [—] 50
Magyar cserkész-ideálok	1 [—]
<i>Haranghy</i> : Robinson unokái	5 [—]
<i>Palle Huld</i> : 44 nap alatt a föld körül	4 [—]
<i>Temesi</i> : A csejennnek romlása	1 [—] 50

Vezetői-könyvek:

<i>Sik</i> : Vezetők Könyve (II. k.)	3 [—] 20
<i>Major</i> : Örsvezetők könyve (III. kiadás)	2 [—] 20
Cserkésztszít (a 90. Szik. kiadásában)	3 [—] 20
<i>Baden Powell</i> : Der Pfadfinder	8 [—]
" " Der Pfadfinderführer	6 [—]
<i>Faragó</i> : Kisfiú és a cserkészlet	1 [—] 40
<i>Moldoványi</i> : Útmutatás atlétikai versenyek rendjéhez	2 [—]
<i>Csorba</i> : Zenés szabadgyakorlatok	4 [—]

Szabályzatok:

Szervezési szabályzat	0 [—] 24
Szervezési utasítás	0 [—] 40

Szövetségi, kerületi és csapat ügy. rend	0 [—] 32
Kiképzési szabályzat	0 [—] 16
Ruházati szabályzat	0 [—] 08
Különpróbaszabályzat	0 [—] 24
Cserkészbecsületbírósági szabályzat	0 [—] 24
Gyakorlati szabályzat	1 [—]
Táborozási szabályzat	—0 [—] 0
Alapszabályok	—50
Kiscserkész szab.	—08

Mi kapható még:

Emléklap cserkészeknek	—50
<i>Kápolnai</i> : B. P. életrajza	1 [—] 50
<i>Cserkésznapló 1929-re</i>	1 [—] 20
<i>A magyar cserkész naptára 1928-ra</i>	1 [—]
<i>Árky</i> : Cserkészjáték	1 [—] 20
Baden-Powell arcképe	0 [—] 16
<i>Benedek B.</i> : A megyeri sivatagig	2 [—] 40
<i>Horvath</i> : Csösz	0 [—] 40
<i>Bödy</i> : Magyar zászló, címer stb.	0 [—] 08
Cserkészinduló-kotta	0 [—] 08
" " notesz	0 [—] 50
<i>Fischer—Janson</i> : Angol nyelv-könyv	3 [—] 50
<i>Fodor</i> : Vezérfonal a földrajzi megfigyelésekhez	1 [—]
<i>Márton</i> : Dániái Jamboree album	5 [—] 60
" " levelezőlapok	0 [—] 08
" " fejek	0 [—] 12
Mi törvényünk (törvénytárgyazat)	0 [—] 20
Nagytabori emlékalbum	1 [—] 20
" " fényképek	0 [—] 40
" " panoráma keretbe	10 [—]
Plakátok:	
" Légy résen (nagy)	—30
" Légy résen (kicsi)	—20
" Mi törvényünk	—24
Táviró műszerismeret	0 [—] 80
<i>Walter</i> : Gaudeamus I. köt.	5 [—]
2 [—] 80 P, II. 4 [—] 20 P, III.	5 [—]
a három kötet kötve tokban	16 [—]

II.

HIVATALOS NYOMTATVÁNYOK:

Jelentkezési lap (cserkészeknek)	0 [—] 06
Törzslap	0 [—] 08
I—II osztályú különpróba bizonyítvány	0 [—] 03
Örsvezetői, s. örsvezetői és rajvezetői igazolvány	0 [—] 03
Évi jelentési ürlap	0 [—] 08
Havi járulékkönyvecske	0 [—] 08
Cserkész-, kiscserkész-, farkaskölyök-, apród-igazolvány	0 [—] 10
Öregcserkész igazolvány	0 [—] 16
Leventenyomtatványok I—7. sz. á	0 [—] 06

III.

TÉRKEPEK ÉS KALAUZOK:

Budapest környéke 1:37500	2 [—]
Budapest részletes kalauza	3 [—]
Budapest Dunajobbparti környéke	4 [—]
Sopron, Eger, Szeged, Tihany kalauza egyenként	1 [—]
Sopron 2 térképpel, Pécs	1 [—] 60
Pannonhalma	—60

A legújabb: *Temesi: A csejennnek romlása 1.50.* — *Emléklap cserkészek részére —.50.*

